

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2017/2401

(2017. gada 12. decembris),

ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 par prudenčuālājām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dalībvalstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Vērtspapīrošana ir labi funkcionējošu finanšu tirgu svarīga sastāvdaļa, ciktāl tā palīdz dažādot kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību ("iestādes") finansējuma un riska diversifikācijas avotus un atbrīvot regulējošām prasībām atbilstīgu kapitālu, ko pēc tam var pārdalīt, lai atbalstītu turpmāku kredītešanu, jo īpaši reālās ekonomikas finansēšanu. Turklāt vērtspapīrošana iestādēm un citiem tirgus dalībniekiem sniedz papildu ieguldījumu iespējas, tādējādi ļaujot veikt portfeļa diversifikāciju un atvieglot finansējuma plūsmu uzņēmumiem un privātpersonām gan dalībvalstu iekšienē, gan pāri robežām visā Savienībā. Tomēr minētie ieguvumi būtu jāizvērtē attiecībā pret to iespējamajām izmaksām un riskiem, tostarp to ietekmi uz finanšu stabilitāti. Kā bija redzams finanšu krīzes pirmajā posmā, kas sākās 2007. gada vasarā, nepareiza prakse vērtspapīrošanas tirgos radīja būtisku apdraudējumu finanšu sistēmas integritātei, proti, pārmērīgu sviru, neskaidras un sarežģītas struktūras, kas cenu noteikšanu padarīja problemātisku, mehānisku paļaušanos uz ārējiem reitingiem vai nesaskaņotību starp ieguldītāju un iniciatoru interesēm ("pārstāvības riski").
- (2) Pēdējos gados vērtspapīrošanas emisijas apjomi Savienībā joprojām ir zem pirmskrīzes augstākā punkta vairāku iemeslu dēļ, tostarp sliktās reputācijas dēļ, kas parasti saistās ar šādiem darījumiem. Lai novērstu to apstākļu kopuma atkārtanos, kuri izraisīja finanšu krīzi, vērtspapīrošanas tirgu atjaunošanās pamatā vajadzētu būt pareizai un piesardzīgai tirgus praksei. Minētajā nolūkā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/2402 ⁽⁴⁾ nosaka vispārīga vērtspapīrošanas regulējuma būtiskos elementus, paredzot kritērijus, pēc kuriem var noteikt vienkāršu, pārredzamu un standartizētu ("VPS") vērtspapīrošanu, un uzraudzības sistēmu, lai uzraudzītu, vai iniciatori, sponsori, emitenti un institucionālie ieguldītāji pareizi piemēro minētos kritērijus. Turklāt minētajā regulā visām finanšu pakalpojumu nozarēm paredzēts vienotu prasību kopums attiecībā uz riska paturēšanu, uzticamības pārbaudi un informācijas atklāšanu.

⁽¹⁾ OV C 219, 17.6.2016., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 82, 3.3.2016., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 26. oktobra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 20. novembra lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2402 (2017. gada 12. decembris), ar ko nosaka vispārēju satvaru vērtspapīrošanu, izveido īpašu regulējumu attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu un groza Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK, 2011/61/ES un Regulas (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 347, 28.12.2017., 35. lpp.).

- (3) Saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2402 mērķiem regulējošās kapitāla prasības, kas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013⁽¹⁾ noteiktas iestādēm, kuras iniciē vai sponsorē vērtspapīrošanu vai iegulda tajā, būtu jāgroza, lai pienācīgi atspoguļotu VPS vērtspapīrošanas īpatnības gadījumos, kad šāda vērtspapīrošana atbilst arī šajā regulā noteiktajām papildu prasībām, un novērstu nepilnības, kas atklājās finanšu krīzes laikā, proti, mehānisku paļaušanos uz ārējiem reitingiem, pārāk zemas riska pakāpes augsta reitinga vērtspapīrošanas laidieniem un, otrādi, pārāk augsta riska pakāpes zema reitinga laidieniem, kā arī nepietiekamu riska jutīgumu. 2014. gada 11. decembrī Bāzeles Banku uzraudzības komiteja ("BCBS") publicēja "Pārskatīto vērtspapīrošanas regulējumu" ("pārskatītais Bāzeles regulējums"), kurā izklāstītas dažādas regulējošām prasībām atbilstīga kapitāla standartu izmaiņas vērtspapīrošanai, lai novērstu tieši šīs nepilnības. BCBS 2016. gada 11. jūlijā publicēja atjauninātu standartu, kas piemērojams, izmantojot regulējošām prasībām atbilstīga kapitāla pieeju vērtspapīrošanas riska darījumiem, un kas ietver regulējošām prasībām atbilstīga kapitāla pieeju "vienkāršai, pārredzamai un salīdzināmai" vērtspapīrošanai. Ar minēto standartu groza pārskatītā Bāzeles regulējuma 2014. gadā pieņemtos kapitāla standartus, kas piemērojami vērtspapīrošanai. Regulas (ES) Nr. 575/2013 grozījumos būtu jāņem vērā pārskatītā Bāzeles regulējuma noteikumi ar grozījumiem.
- (4) Kapitāla prasībām attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīcijām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 būtu jāpiemēro vienādas aprēķina metodes visām iestādēm. Pirmkārt un lai nepieļautu mehānisku paļaušanos uz ārējiem reitingiem, iestādei būtu jāizmanto regulējošo kapitāla prasību pašas aprēķins, ja tai ir atļauja piemērot uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju ("IRB pieeja") attiecībā uz tāda paša veida riska darījumiem, kas ir vērtspapīrošanas pamatā, un tā spēj aprēķināt regulējošās kapitāla prasības attiecībā uz pamatā esošajiem riska darījumiem tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti ("K_{irb}"), katrā gadījumā ievērojot zināmus iepriekš noteiktus ievaddatus (vērtspapīrošanas IRB pieeja – "SEC-IRBA"). Standartizētā vērtspapīrošanas pieeja ("SEC-SA") attiecīgi būtu jāizmanto iestādēm, kas nespēj izmantot SEC-IRBA attiecībā uz savām pozīcijām noteiktā vērtspapīrošanā. SEC-SA būtu jābalsta uz formulu, kas par ievaddatiem izmanto kapitāla prasības, kuras tiktu aprēķinātas saskaņā ar standartizēto pieeju kredītriskam attiecībā uz pamatā esošajiem riska darījumiem, ja tie nebūtu vērtspapīroti ("K_{sa}"). Ja pirmās divas pieejas nav iespējams izmantot, iestādēm būtu jāspēj piemērot uz ārējiem reitingiem balstīto vērtspapīrošanas pieeju (SEC-ERBA). Saskaņā ar SEC-ERBA kapitāla prasības vērtspapīrošanas laidieniem būtu jānosaka, pamatojoties uz to ārējo reitingu. Tomēr iestādēm SEC-ERBA būtu vienmēr jāizmanto kā rezerves variants gadījumos, kad zema reitinga un konkrētiem vidēja reitinga VPS vērtspapīrošanas laidieniem, kas noteikti ar atbilstīgu parametru palīdzību, SEC-IRBA nav iespējams izmantot. Attiecībā uz vērtspapīrošanu, kas nav VPS vērtspapīrošana, SEC-SA izmantošana pēc SEC-IRBA būtu jāierobežo vēl vairāk. Turklāt kompetentajām iestādēm būtu jāspēj aizliegt izmantot SEC-SA, kad ar to nav iespējams adekvāti novērst riskus, ko iestādes maksāspējai vai finanšu stabilitātei rada vērtspapīrošana. Pēc paziņojuma sniegšanas kompetentajai iestādei, būtu jāļauj iestādēm izmantot SEC-ERBA visām to turētajām vērtspapīrošanas pozīcijām ar reitingu, kad tās nevar izmantot SEC-IRBA.
- (5) Pārstāvības un modeļa riski vērtspapīrošanai ir vairāk izplatīti nekā citiem finanšu aktīviem un rada zināmu nenoteiktību, aprēķinot kapitāla prasības vērtspapīrošanai pat pēc tam, kad ir ņemti vērā visi attiecīgie riska faktori. Lai minētos riskus pienācīgi ņemtu vērā, Regula (ES) Nr. 575/2013 būtu jāgroza, lai visām vērtspapīrošanas pozīcijām paredzētu riska pakāpes minimālo robežvērtību 15 % apmērā. Tomēr atkārtotai vērtspapīrošanai piemīt lielāka sarežģītība un risks, un attiecīgi saskaņā ar Regulu (ES) 2017/2402 ir atļauti tikai daži atkārtotas vērtspapīrošanas veidi. Turklāt atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijām būtu jāpiemēro konservatīvāks regulējošām prasībām atbilstīga kapitāla aprēķins un riska pakāpes minimālā robežvērtība 100 % apmērā.
- (6) Iestādei nebūtu jāprasa piemērot augstāku riska pakāpi augstākas prioritātes pozīcijai, nekā tas būtu gadījumā, ja tā turētu pamatā esošos riska darījumus tieši, lai tādējādi atspoguļotu kredītkvalitātes uzlabojumus, ko augstākas prioritātes pozīcijas saņem no zemākas prioritātes laidieniem vērtspapīrošanas struktūrā. Tādēļ Regulā (ES) Nr. 575/2013 būtu jāparedz "caurskatīšanas" pieeja, saskaņā ar kuru augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcijai būtu jāpiešķir maksimālā riska pakāpe, kas ir vienāda ar riska darījumu svēro vidējo riska pakāpi, kura ir piemērojama pamatā esošajiem riska darījumiem, un šādai pieejai, ievērojot konkrētus nosacījumus, vajadzētu būt pieejamai neatkarīgi no tā, vai attiecīgā pozīcija ir ar reitingu vai bez reitinga, un neatkarīgi no pieejas, ko izmanto pamatā esošajam portfelim (standartizētā pieeja vai IRB pieeja).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

- (7) Iestādēm, kas var aprēķināt kapitāla prasības pamatā esošajiem riska darījumiem saskaņā ar IRB pieeju tā, it kā šie riska darījumi nebūtu vērtspapīroti (K_{IRB}), saskaņā ar pašreizējo regulējumu attiecībā uz maksimālo riska darījumu riska svēro vērtību ir pieejama vispārēja maksimālā robežvērtība. Ciktāl vērtspapīrošanas process mazina risku, kas saistīts ar pamatā esošajiem riska darījumiem, šai maksimālajai robežvērtībai vajadzētu būt pieejamai visām iniciatoriestādēm un sponsoriestādēm neatkarīgi no pieejas, ko tās izmanto, lai vērtspapīrošanas pozīcijām aprēķinātu regulējošās kapitāla prasības.
- (8) Kā Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestādi ("EBI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010⁽¹⁾), norādījusi 2015. gada jūlija Ziņojumā par atbilstīgu vērtspapīrošanu ("*Report on Qualifying Securitizations*"), empīriski pierādījumi par saistību neizpildi un zaudējumiem liecina, ka VPS vērtspapīrošana finanšu krīzes laikā uzrādīja labākus rezultātus nekā citas vērtspapīrošanas, ko noteica vienkāršu un pārredzamu struktūru izmantošana un stabila izpildes prakse VPS vērtspapīrošanā, kas nodrošina zemāku kredītrisku, operacionālo un pārstāvības risku. Tādēļ ir lietderīgi grozīt Regulu (ES) Nr. 575/2013, lai VPS vērtspapīrošanai – ar noteikumu, ka tā atbilst arī papildu prasībām par riska samazināšanu, – paredzētu atbilstīgu pret risku jutīgu kalibrēšanu, kā ieteikusi EBI minētajā ziņojumā, kas jo īpaši ietver zemāku riska pakāpes minimālo robežvērtību 10 % apmērā augstākas prioritātes pozīcijām.
- (9) Zemākas kapitāla prasības, kas piemērojamas VPS vērtspapīrošanai, būtu jāattiecinā tikai uz tādu vērtspapīrošanu, kad īpašumtiesības uz pamatā esošajiem riska darījumiem tiek nodotas īpašam nolūkam dibinātai sabiedrībai, kas veic vērtspapīrošanu vai SSPE ("tradicionālā vērtspapīrošana"). Tomēr iestādēm, kas saglabā augstākas prioritātes pozīcijas sintētiskajā vērtspapīrošanā, kas nodrošināta ar pamatā esošo portfeli, ko veido maziem un vidējiem uzņēmumiem ("MVU") izsniegtie aizdevumi, būtu arī jāatļauj piemērot šīm pozīcijām zemākas kapitāla prasības, kas pieejamas VPS vērtspapīrošanai, ja šādi darījumi saskaņā ar konkrētiem stingriem kritērijiem, tostarp par tiesīgiem ieguldītājiem, ir uzskatāmi par augstas kvalitātes darījumiem. Jo īpaši šādam sintētisko vērtspapīrošanas darījumu apakškomplektam būtu jāsaņem garantija vai atbalsta garantija, ko sniegusi vai nu a) dalībvalsts centrālā valdība vai centrālā banka vai veicinātājsabiedrība, vai b) institucionālais ieguldītājs ar noteikumu, ka minētā ieguldītāja sniegtā garantija vai atbalsta garantija ir pilnībā nodrošināta ar naudas noguldījumu iniciatoriestādēs. Preferenciālā regulējošām prasībām atbilstīga kapitāla pieeja VPS vērtspapīrošanas darījumiem, kas minētajiem darījumiem būtu pieejama saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013, neskar atbilstību Savienības valsts atbalsta regulējumam, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES⁽²⁾.
- (10) Lai harmonizētu uzraudzības prasības Savienībā, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu, ņemot vērā EBI ziņojumu, un lai turpmāk konkrētizētu nosacījumus kredītriska pārvešanai trešām personām, samērīga kredītriska pārvešanas trešām personām interpretāciju un prasības kompetento iestāžu veiktajam izvērtējumam par kredītriska pārvešanu attiecībā uz tradicionālo un sintētisko vērtspapīrošanu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽³⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu līdzvērtīgu dalību, Eiropas Parlamentam un Padomei visi dokumenti jāsaņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (11) Finanšu pakalpojumu tehniskajiem standartiem būtu jānodrošina ieguldītāju un patērētāju pienācīga aizsardzība visā Savienībā. EBI kā struktūrai, kuras rīcībā ir ļoti specializētas zināšanas, būtu efektīvi un lietderīgi uzticēt tādu Komisijai iesniedzamo regulatīvo tehnisko standartu projektu izstrādi, kuri nav saistīti ar politikas izvēli.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

⁽³⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (12) Būtu jāpilnvaro Komisija pieņemt EBI izstrādātos regulatīvos tehniskos standartus, attiecībā uz to, kas veido pietiekami konservatīvu metodi naudas avansējuma līgumu neizmantošanās daļas mērīšanai vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtības aprēķināšanas kontekstā un lai turpmāk precizētu nosacījumus, ar kādiem iestādēm ļauj aprēķināt K_{IRB} saistībā ar pamatā esošajiem vērtspapīrošanas riska darījumiem, kā tas ir nopirkto parādu gadījumā Komisijai būtu jāpieņem šie regulatīvo tehnisko standartu projekti ar deleģētajiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.
- (13) Atlikušajās prasībās attiecībā uz regulējošām kapitāla prasībām vērtspapīrošanai, kas paredzētas Regulā (ES) Nr. 575/2013, būtu jāizdara tikai izrietošas izmaiņas, ciktāl tas ir nepieciešams, lai tiktu atspoguļota jaunā pieeju hierarhija un īpašie noteikumi VPS vērtspapīrošanai. Jo īpaši noteikumus saistībā ar būtiska riska pārvešanas atzīšanu un prasības par ārējiem kredītvērtējumiem būtu jāturpina piemērot kopumā tādā pašā nozīmē kā pašlaik. Tomēr Regulas (ES) Nr. 575/2013 piektā daļa būtu jāsvīturo pilnībā, izņemot prasību par papildu riska pakāpēm, kas būtu jāpiemēro iestādēm, kuras pārkāpj Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļas noteikumus.
- (14) Ir lietderīgi Regulas (ES) Nr. 575/2013 grozījumus, kas paredzēti šajā regulā, piemērot visām iestāžu turētām vērtspapīrošanas pozīcijām. Tomēr, lai pēc iespējas samazinātu pārejas izmaksas un atļautu netraucētu pāreju uz jaunu regulējumu, iestādēm līdz 2019. gada 31. decembrim būtu jāturpina piemērot iepriekšējo regulējumu, proti, atbilstīgos Regulas (ES) Nr. 575/2013 noteikumus, kādus visām neatmaksātajām vērtspapīrošanas pozīcijām piemēroja pirms šīs regulas piemērošanas dienas,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 575/2013

Regulu (ES) Nr. 575/2013 groza šādi:

1) regulas 4. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta 13) un 14) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“13) “iniciators” ir iniciators, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 (*) 2. panta 3. punktā;

14) “sponsors” ir sponsors, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 (Vērtspapīrošanas regulas) 2. panta 5. punktā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2402 (2017. gada 12. decembris), ar ko nosaka vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai un izveido īpašu regulējumu attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu un groza Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK, un 2011/61/ES un Regulas (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 347, 28.12.2017., 35. lpp.);

b) iekļauj šādu punktu:

“14.a) “sākotnējais aizdevējs” ir sākotnējais aizdevējs, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 20. punktā;”;

c) punkta 61), 62) un 63) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“61) “vērtspapīrošana” ir vērtspapīrošana, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 1. punktā;

62) “vērtspapīrošanas pozīcija” ir vērtspapīrošanas pozīcija, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 19. punktā;

63) “atkārtota vērtspapīrošana” ir atkārtota vērtspapīrošana, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 4. punktā;”;

d) punkta 66) un 67) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“66) “īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu” jeb “SSPE” ir vērtspapīrošanas nolūkam speciāli izveidota sabiedrība jeb SSPE, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 2. punktā;

67) “laidiens” ir laidiens, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 6. punktā;”;

e) pievieno šādu apakšpunktu:

“129) “parādus apkalpojošā sabiedrība” ir parādus apkalpojošā sabiedrība, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 13. punktā.”;

2) regulas 36. panta 1. punkta k) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

“ii) vērtspapīrošanas pozīcijas saskaņā ar 244. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 245. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 253. pantu;”;

3) regulas 109. pantu aizstāj ar šādu:

“109. pants

Procedūra attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīcijām

Iestādes aprēķina riska darījuma riska svērtu vērtību to turētai vērtspapīrošanas pozīcijai saskaņā ar 5. nodaļu.”;

4) regulas 134. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Ja iestāde nodrošina kredītaizsardzību vairākiem riska darījumiem, ievērojot nosacījumus, kas paredz, ka šajos riska darījumos n-tajā saistību neizpildes gadījumā jānotiek apmaksai un ka šis kredīta notikums pārtrauc līgumu, produktu grozā iekļautajiem riska darījumiem, izņemot n-1 riska darījumus, riska pakāpes tiek summētas līdz maksimums 1 250 % un reizinātas ar kredītu atvasinātā instrumenta sniegtās aizsardzības nominālvērtību, lai iegūtu riska darījumu riska svērtu vērtību. Nosakot kopsummā neiekļaujamos n-1 riska darījumus, pamatojas uz to, ka riska darījuma riska svērtā vērtība katram no šiem riska darījumiem ir mazāka nekā riska darījuma riska svērtā vērtība jebkuram no kopsummā iekļautajiem riska darījumiem.”;

5) regulas 142. panta 1. punkta 8) apakšpunktu svīturo;

6) regulas 153. panta 7. un 8. punktu aizstāj ar šādiem:

“7. Attiecībā uz nopirktajiem komercsabiedrību debitoru parādiem – atmaksājamās pirkuma cenu atlaides, nodrošinājumu vai daļējas garantijas, kas nodrošina pirmās kārtas zaudējumu aizsardzību pret saistību nepildīšanas zaudējumiem, zaudējumiem no atgūstamās vērtības samazināšanās vai pret abiem zaudējumu veidiem, debitoru parādu pircējs vai nodrošinājuma vai daļējas garantijas saņēmējs var pielīdzināt pirmās kārtas zaudējumu aizsardzībai saskaņā ar 5. nodaļas 3. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu. Pārdevējs, kas nodrošina atmaksājamās pirkuma cenas atlaides, un nodrošinājuma vai daļēju garantiju sniedzējs tos pielīdzina riska darījumam ar pirmās kārtas zaudējumu pozīciju saskaņā ar 5. nodaļas 3. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu.

8. Ja iestāde nodrošina kredītaizsardzību vairākiem riska darījumiem, ievērojot nosacījumus, kas paredz, ka šajos riska darījumos n-tajā saistību neizpildes gadījumā jānotiek apmaksai un ka šis kredīta notikums pārtrauc līgumu, produktu grozā iekļautajiem riska darījumiem, izņemot n-1 riska darījumus, kur paredzamo zaudējumu apmērs, reizināts ar 12,5, un riska darījumu riska svērtā vērtība nepārsniedz aizsardzības, ko nodrošina kredītu atvasinātais instruments, nominālvērtību reizinātu ar 12,5. Nosakot kopsummā neiekļaujamos n-1 riska darījumus, pamatojas uz to, ka riska darījuma riska svērtā vērtība katram no šiem riska darījumiem ir mazāka nekā riska darījuma riska svērtā vērtība jebkuram no kopsummā iekļautajiem riska darījumiem. Tām groza pozīcijām, kam iestāde nevar noteikt riska pakāpi saskaņā ar IRB pieeju, piemēro 1 250 % riska pakāpi.”;

7) regulas 154. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Attiecībā uz nopirktajiem privātpersonu vai MVU debitoru parādiem – atmaksājamās pirkuma cenu atlaides, nodrošinājumi vai daļējas garantijas, kas nodrošina pirmās kārtas zaudējumu aizsardzību pret saistību nepildīšanas zaudējumiem, zaudējumiem no atgūstamās vērtības samazināšanās vai pret abiem zaudējumu veidiem, debitoru parādu pircējs vai nodrošinājuma vai daļējas garantijas saņēmējs var pielīdzināt pirmās kārtas zaudējumu aizsardzībai saskaņā ar 5. nodaļas 3. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu. Pārdevējs, kas nodrošina atmaksājamās pirkuma cenas atlaides, un nodrošinājumu vai daļēju garantiju sniedzējs tos pielīdzina riska darījumam ar pirmās kārtas zaudējumu pozīciju saskaņā ar 5. nodaļas 3. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu.”;

8) regulas 197. panta 1. punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) vērtspapīrošanas pozīcijas, kuras nav atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijas un kurām saskaņā ar 261.līdz 264. pantu piemēro 100 % vai zemāku riska pakāpi.”;

9) trešās daļas II sadaļas 5. nodaļu aizstāj ar šādu:

“5. NODAĻA

Vērtspapīrošana

1. iedaļa

Definīcijas un kritēriji vienkāršai, pārredzamai un standartizētai vērtspapīrošanai

242. pants

Definīcijas

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “dzēšanas iespēja” ir līgumā paredzēta iespēja, kas ļauj iniciatoram pirkt vērtspapīrošanas pozīcijas, pirms visi vērtspapīrotie riska darījumi ir atmaksāti, vai nu atpērkot pamatā esošos riska darījumus, kas palikuši portfeli tradicionālās vērtspapīrošanas gadījumā, vai izbeidzot kredītaizsardzību sintētiskās vērtspapīrošanas gadījumā, abos gadījumos, ja neatmaksāto pamatā esošo riska darījumu apmērs sasniedz konkrētu iepriekš noteiktu līmeni vai kļūst mazāks par to;
- 2) “kredīt kvalitāti uzlabojošs procentu komponents” ir bilances aktīvs, kas atspoguļo vērtējumu naudas plūsmām saistībā ar nākotnes maržinālajiem ienākumiem un ir subordinēts laidieni vērtspapīrošanā;
- 3) “likviditātes līgums” ir likviditātes līgums, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 14. punktā;
- 4) “pozīcija bez reitinga” ir vērtspapīrošanas pozīcija, kurai nav atbilstīga kredītnovērtējuma saskaņā ar 4. iedaļu;
- 5) “pozīcija ar reitingu” ir vērtspapīrošanas pozīcija, kurai ir atbilstīgs kredītnovērtējums saskaņā ar 4. iedaļu;
- 6) “augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcija” ir pozīcija, kas nodrošināta ar pirmo prasījumu uz visiem pamatā esošajiem riska darījumiem, šajā nolūkā neņemot vērā summas, kas pienākas saskaņā ar procentu likmju vai valūtas atvasināto instrumentu līgumiem, apkalpošanas maksas vai citus līdzīgus maksājumus un neatkarīgi no jebkādam termiņa atšķirībām, kas pastāv starp to un vienu vai vairākiem citiem augstākas prioritātes laidieniem, ar kuru vai kuriem minētajai pozīcijai ir kopīgs zaudējumu sadalījums, ko aprēķina proporcionāli;
- 7) “IRB portfelis” ir tādu pamatā esošo riska darījumu portfelis, attiecībā uz kuriem iestādei ir atļauja izmantot IRB pieeju un tā spēj saskaņā ar 3. nodaļu aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības visiem šiem riska darījumiem;
- 8) “jaukts portfelis” ir tādu pamatā esošo riska darījumu portfelis, attiecībā uz kuriem iestādei ir atļauja izmantot IRB pieeju un tā spēj saskaņā ar 3. nodaļu aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības dažiem, bet ne visiem riska darījumiem;
- 9) “virsnodrošināšana” ir jebkāda veida kredīt kvalitātes uzlabojumi, atbilstīgi kuriem pamatā esošie riska darījumi ir uzrādīti vērtībā, kas ir augstāka par vērtspapīrošanas pozīciju vērtību;
- 10) “vienkārša, pārredzama un standartizēta vērtspapīrošana” vai “VPS vērtspapīrošana” ir vērtspapīrošana, kas atbilst Regulas (ES) 2017/2402 18. pantā izklāstītajām prasībām;
- 11) “uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru programma” jeb “ABKV programma” ir uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru jeb ABKV programma, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 7. punktā;
- 12) “uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru darījums” jeb “ABKV darījums” ir uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru (ABKV) darījums jeb ABKV darījums, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 8. punktā;
- 13) “tradicionālā vērtspapīrošana” ir tradicionālā vērtspapīrošana, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 9. punktā;

- 14) "sintētiskā vērtspapīrošana" ir sintētiskā vērtspapīrošana, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 10. punktā;
- 15) "atjaunojams riska darījums" ir atjaunojams riska darījums, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 15. punktā;
- 16) "priekšlaicīgas amortizācijas nosacījums" ir priekšlaicīgas amortizācijas nosacījums, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 17. punktā;
- 17) "pirmās kārtas zaudējumu laidieni" ir pirmās kārtas zaudējumu laidieni, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 18. punktā;
- 18) "mezanīna vērtspapīrošanas pozīcija" ir vērtspapīrošanas pozīcija, kura ir pakārtota augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcijai un kurai ir augstāka prioritāte nekā pirmās kārtas zaudējumu laidienam, un kurai piemēro riska pakāpi, kas ir zemāka par 1 250 % un augstāka par 25 % saskaņā ar 3. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu;
- 19) "veicinātājsabiedrība" ir jebkāds uzņēmums vai sabiedrība, kuru izveidojusi dalībvalsts centrālā valdība, reģionālā pašvaldība vai vietējā pašpārvalde un kura piešķir veicināšanas aizdevumus vai veicināšanas garantijas, un kuras primārais mērķis ir nevis gūt peļņu vai maksimāli palielināt tirgus daļu, bet sekmēt minētās valdības, pašvaldības vai pašpārvaldes publiskās politikas mērķus, ar noteikumu, ka, ievērojot valsts atbalsta noteikumus, minētajai valdībai, pašvaldībai vai pašpārvaldei ir pienākums aizsargāt uzņēmuma vai sabiedrības ekonomisko bāzi un visā tās darbības laikā uzturēt tās dzīvotspēju vai ka vismaz 90 % no tās sākotnējā kapitāla vai finansējuma vai veicināšanas aizdevuma, ko tā piešķir, tieši vai netieši garantē dalībvalsts centrālā valdība, reģionālā pašvaldība vai vietējā pašpārvalde.

243. pants

Tādas VPS vērtspapīrošanas kritēriji, kurai var piemērot diferencētu pieeju attiecībā uz kapitālu

1. Pozīcijām ABKV programmā vai ABKV darījumā, kuras uzskatāmas par VPS vērtspapīrošanas pozīcijām, ir atļauts piemērot procedūras, kas izklāstītas 260., 262. un 264. pantā, ja ir izpildītas šādas prasības:
 - a) pamatā esošie riska darījumi brīdī, kad tos iekļauj ABKV programmā, pēc iniciatora vai sākotnējā aizdevēja rīcībā esošās informācijas, atbilst nosacījumiem, lai, ievērojot standartizēto pieeju un ņemot vērā atbilstīgu kredītriska mazināšanu, tiem piešķirtu riska pakāpi, kas ir vienāda ar vai mazāka par 75 % atsevišķam riska darījumam, ja tas ir riska darījums ar privātpersonām vai MVU, vai 100 % – visiem pārējiem riska darījumiem; un
 - b) laikā, kad visus riska darījumus pievieno ABKV programmai, kopējā riska darījumu vērtība visiem riska darījumiem ar vienu parādnieku ABKV programmas līmenī nepārsniedz 2 % no kopējās riska darījumu vērtības visiem riska darījumiem ABKV programmā. Šajā aprēķinā aizdevumus vai nomu savstarpēji saistītu klientu grupai, pēc sponsora rīcībā esošās informācijas, uzskata par riska darījumiem ar vienu parādnieku.

Pircēju un pasūtītāju parādu gadījumā pirmās daļas b) apakšpunktu nepiemēro, ja šo pircēju un pasūtītāju parādu kredītrisks ir pilnībā segts ar atbilstīgu kredītaizsardzību saskaņā ar 4. nodaļu, ar noteikumu, ka šādā gadījumā aizsardzības devējs ir iestāde, apdrošināšanas uzņēmums vai pārāpdrošināšanas uzņēmums. Piemērojot šo daļu, nosakot, vai pircēju un pasūtītāju parādi ir pilnībā segti un vai ir ievērots koncentrācijas limits, izmanto tikai to šo parādu daļu, kas atlikusi, ņemot vērā ikvienas pirkuma cenas atlaides un virsnodrošināšanas ietekmi.

Vērtspapīros pārvērstām atlikušajām nomas vērtībām nepiemēro pirmās daļas b) apakšpunktu, ja minētās vērtības nav pakļautas refinansēšanas vai tālāk pārdošanas riskam, jo trešā puse, kas ir atbilstīga saskaņā ar 201. panta 1. punktu, ir uzņēmusies juridiski saistošas saistības iepriekš noteiktā apmērā atpirkt vai refinansēt riska darījumu.

Atkāpjoties no pirmās daļas a) apakšpunkta, ja kāda iestāde piemēro 248. panta 3. punktā minēto noteikumu vai ja tai ir piešķirta atļauja piemērot iekšējā novērtējuma pieeju saskaņā ar 265. pantu, riska pakāpe, ko iestāde attiecinātu uz likviditātes līgumu, kurš pilnībā sedz programmā emitētos ABKV, ir vienāda ar vai mazāka par 100 %.

2. Vērtspapīrošanas pozīcijām, kuras nav ABKV programma vai ABKV darījums un kuras uzskatāmas par VPS vērtspapīrošanas pozīcijām, ir atļauts piemērot procedūras, kas izklāstītas 260., 262. un 264. pantā, ja ir izpildītas šādas prasības:

- a) laikā, kad notiek iekļaušana vērtspapīrošanā, kopējā riska darījumu vērtība visiem riska darījumiem ar vienu parādnieku attiecīgajā portfelī nepārsniedz 2 % no pamatā esošo riska darījumu portfeļa neatmaksāto riska darījumu vērtību kopsummas. Šajā aprēķinā aizdevumus vai nomu savstarpēji saistītu klientu grupai uzskata par riska darījumiem ar vienu parādnieku.

Vērtspapīros pārvērstām atlikušajām nomas vērtībām nepiemēro šā apakšpunkta pirmo daļu, ja minētās vērtības nav pakļautas refinansēšanas vai tālākpārdošanas riskam, jo trešā puse, kas ir atbilstīga saskaņā ar 201. panta 1. punktu, ir uzņēmusies juridiski saistošas saistības iepriekš noteiktā apmērā atpirkt vai refinansēt riska darījumu;

- b) laikā, kad notiek iekļaušana vērtspapīrošanā, pamatā esošie riska darījumi atbilst nosacījumiem, lai, ievērojot standartizēto pieeju un ņemot vērā jebkādu atbilstīgu kredītriska mazināšanu, tiem piešķirtu riska pakāpi, kas ir vienāda ar vai mazāka par:

i) 40 % riska darījumu vidējai svērtajai vērtībai attiecībā uz portfeli, ja riska darījumi ir aizdevumi, kas nodrošināti ar mājokļa hipotēkām, vai pilnībā garantēti kredīti mājokļu iegādei, kā minēts 129. panta 1. punkta e) apakšpunktā;

ii) 50 % atsevišķam riska darījumam, ja riska darījums ir aizdevums, kas nodrošināts ar komerciālu hipotēku;

iii) 75 % atsevišķam riska darījumam, ja riska darījums ir riska darījums ar privātpersonām vai MVU;

iv) jebkuriem citiem riska darījumiem – 100 % atsevišķam riska darījumam;

- c) ja ir piemērojams b) apakšpunkta i) un ii) punkts, aizdevumus, kas nodrošināti ar zemāka ranga nodrošinājuma tiesībām uz kādu konkrētu aktīvu, vērtspapīrošanā iekļauj vienīgi tad, ja vērtspapīrošanā ir iekļauti arī visi aizdevumi, kas nodrošināti ar augstāka ranga nodrošinājuma tiesībām uz šo aktīvu;

- d) ja ir piemērojams šā punkta b) apakšpunkta i) punkts, nevienam aizdevumam pamatā esošo riska darījumu portfeli aizdevuma un nodrošinājuma vērtības attiecība nepārsniedz 100 % laikā, kad notiek iekļaušana vērtspapīrošanā, mērot saskaņā ar 129. panta 1. punkta d) apakšpunkta i) punktu un 229. panta 1. punktu.

2. I e d a ļ a

Būtiska riska pārvešanas atzīšana

244. pants

Tradicionālā vērtspapīrošana

1. Iniciatoriestāde, veicot tradicionālo vērtspapīrošanu, var izslēgt pamatā esošos riska darījumus no riska darījumu riska svērtā vērtību aprēķina vai attiecīgā gadījumā – no paredzamo zaudējumu apmēra aprēķina, ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

- a) pamatā esošo riska darījumu būtisks kredītrisks ir pārvests trešām personām;

- b) iniciatoriestāde saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu piemēro 1 250 % riska pakāpi visām tās turētajām vērtspapīrošanas pozīcijām vērtspapīrošanā vai par šādu vērtspapīrošanas pozīciju vērtību samazina pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņus.

2. Būtisks kredītrisks uzskatāms par pārvestu katrā no šādiem gadījumiem:

- a) to mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju, kuras vērtspapīrošanā tur iniciatoriestāde, riska darījumu riska svērtās vērtības nepārsniedz 50 % no visu šādu mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumu riska svērtajām vērtībām šajā vērtspapīrošanā;

- b) iniciatoriestāde netur vairāk kā 20 % no pirmās kārtas zaudējumu laidiena riska darījumu vērtības vērtspapīrošanā, ar noteikumu, ka ir izpildīti abi šādi nosacījumi:

i) iniciators var pierādīt, ka pirmās kārtas zaudējumu laidiena riska darījumu vērtība būtiski pārsniedz pamatotu novērtējumu par paredzamajiem zaudējumiem no pamatā esošajiem riska darījumiem;

ii) nav mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju.

Ja riska darījumu riska svērto vērtību iespējamā samazināšana, kuru iniciatoriestāde sasniegtu, veicot vērtspapīrošanu saskaņā ar a) vai b) apakšpunktu, nav pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām, kompetentās iestādes katrā atsevišķā gadījumā var nolemt, ka trešām personām nav pārvests būtisks kredītrisks.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, kompetentās iestādes var atļaut iniciatoriestādēm atzīt būtisku kredītriska pārvešanu saistībā ar vērtspapīrošanu, ja iniciatoriestāde katrā atsevišķā gadījumā pierāda, ka pašu kapitāla prasību samazināšana, ko iniciators panāk, veicot vērtspapīrošanu, ir pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām. Atļauju var piešķirt tikai tad, ja iestāde izpilda abus šādus nosacījumus:

- a) iestādei ir atbilstīga iekšējās riska pārvaldības politika un metodoloģija, lai novērtētu kredītriska pārvešanu;
- b) iestāde ir arī katrā atsevišķā gadījumā atzinusi kredītriska pārvešanu trešām personām iestādes iekšējās riska pārvaldības un tās iekšējās kapitāla sadales nolūkos.

4. Papildus 1., 2. un 3. punktā noteiktajām prasībām ir jābūt izpildītiem visiem šādiem nosacījumiem:

- a) darījuma dokumentācija atspoguļo vērtspapīrošanas ekonomisko būtību;
- b) vērtspapīrošanas pozīcijas nerada iniciatoriestādes maksājuma pienākumu;
- c) pamatā esošie riska darījumi ir padarīti nepieejami iniciatoriestādei un tās kreditoriem tādā veidā, kas atbilst Regulas (ES) 2017/2402 20. panta 1. punktā noteiktajai prasībai;
- d) iniciatoriestāde nepatur kontroli pār pamatā esošajiem riska darījumiem. Uzskata, ka kontrole pār pamatā esošajiem riska darījumiem ir paturēta, ja iniciatoram ir tiesības no pārveduma saņēmēja atpirkt iepriekš pārvestos riska darījumus, lai gūtu labumu no tiem, vai ja tā pienākums ir citādi no jauna uzņemties pārvesto risku. Ja iniciatoriestāde patur apkalpošanas tiesības vai pienākumus attiecībā uz pamatā esošajiem riska darījumiem, tas pats par sevi nenozīmē riska darījumu kontroli;
- e) vērtspapīrošanas dokumentācijā nav iekļauti noteikumi, kas:
 - i) pieprasa iniciatoriestādei grozīt pamatā esošos riska darījumus, lai uzlabotu portfeļa vidējo kvalitāti; vai
 - ii) palielina ienesīgumu, kas izmaksājams pozīciju turētājiem, vai citādi uzlabo vērtspapīrošanas pozīcijas, reaģējot uz pamatā esošo riska darījumu kredītkvalitātes pasliktināšanos;
- f) darījuma dokumentācija attiecīgos gadījumos skaidri nosaka, ka iniciators vai sponsors var pirkt vai atpirkt vērtspapīrošanas pozīcijas vai atpirkt, pārstrukturēt vai aizstāt pamatā esošos riska darījumus, pārsniedzot savas līgumā noteiktās saistības, tikai tad, ja šādi pasākumi tiek veikti saskaņā ar valdošajiem tirgus apstākļiem un to puses rīkojas savās interesēs kā brīvas un neatkarīgas puses (saskaņā ar savstarpēji nesaistītu pušu darījuma nosacījumiem);
- g) ja pastāv dzēšanas iespēja, šai iespējai ir jāatbilst arī visiem šādiem nosacījumiem:
 - i) tā ir izmantojama pēc iniciatoriestādes izvēles;
 - ii) to var izmantot vienīgi tad, ja 10 % vai mazāk no pamatā esošo riska darījumu sākotnējās vērtības paliek neamortizēti;
 - iii) tā nav strukturēta tā, lai izvairītos no zaudējumu attiecināšanas uz kredītkvalitātes uzlabojumu pozīcijām vai citām ieguldītāju vērtspapīrošanā turētām pozīcijām, un nav arī citādi strukturēta tā, lai nodrošinātu kredītkvalitātes uzlabojumus;
- h) iniciatoriestāde ir saņēmusi kvalificēta juridiskā padomdevēja atzinumu, kas apstiprina, ka vērtspapīrošana atbilst šā punkta c) apakšpunktā noteiktajiem nosacījumiem.

5. Kompetentās iestādes informē EBI par tiem gadījumiem, kad tās saskaņā ar 2. punktu ir nolēmušas, ka riska darījumu riska svērto vērtību iespējamā samazināšana nav pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām, un gadījumiem, kad iestādes ir izvēlējušas piemērot 3. punktu.

6. EBI uzrauga dažādās uzraudzības prakses saistībā ar būtiska riska pārvešanas atzīšanu tradicionālajā vērtspapīrošanā saskaņā ar šo pantu. Jo īpaši EBI pārskata:

- a) nosacījumus būtiska kredītriska pārvešanai trešām personām saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu;
- b) "samērīgas kredītriska pārvešanas trešām personām" interpretāciju kompetento iestāžu veiktā novērtējuma nolūkā, kas paredzēts 2. punkta otrajā daļā un 3. punktā;
- c) prasības kompetento iestāžu veiktajam novērtējumam par vērtspapīrošanas darījumiem, attiecībā uz kuriem iniciators lūdz atzīt būtiska kredītriska pārvešanu trešām personām saskaņā ar 2. vai 3. punktu.

Līdz 2021. gada 2. janvārim EBI ziņo Komisijai par saviem konstatējumiem. Pēc tam, kad Komisija ir ņēmusi vērā EBI ziņojumu, tā var saskaņā ar 462. pantu pieņemt deleģēto aktu, lai papildinātu šo regulu, sīkāk precizējot šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minētos jautājumus.

245. pants

Sintētiskā vērtspapīrošana

1. Iniciatoriestāde sintētiskajā vērtspapīrošanā var riska darījumu riska svērtās vērtības un attiecīgos gadījumos arī paredzamo zaudējumu apmēru attiecībā uz pamatā esošajiem riska darījumiem aprēķināt saskaņā ar 251. un 252. pantu, ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

- a) trešām personām vai nu ar fondēto, vai nefondēto kredītaizsardzību ir pārvests būtisks kredītrisks;
- b) iniciatoriestāde saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu piemēro 1 250 % riska pakāpi visām tās turētajām vērtspapīrošanas pozīcijām vērtspapīrošanā vai par šādu vērtspapīrošanas pozīciju vērtību samazina pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņus.

2. Būtisks kredītrisks ir uzskatāms par pārvestu katrā no šādiem gadījumiem:

- a) to mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju, kuras vērtspapīrošanā tur iniciatoriestāde, riska darījumu riska svērtās vērtības nepārsniedz 50 % no visu šādu mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumu riska svērtajām vērtībām šajā vērtspapīrošanā;
- b) iniciatoriestāde netur vairāk kā 20 % no pirmās kārtas zaudējumu laidiena riska darījumu vērtības vērtspapīrošanā, ar noteikumu, ka ir izpildīti abi šādi nosacījumi:
 - i) iniciators var pierādīt, ka pirmās kārtas zaudējumu laidiena riska darījumu vērtība būtiski pārsniedz pamatotu novērtējumu par paredzamajiem zaudējumiem no pamatā esošajiem riska darījumiem;
 - ii) nav mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju.

Ja riska darījumu riska svērto vērtību iespējamā samazināšana, kuru iniciatoriestāde sasniegtu, veicot vērtspapīrošanu, nav pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām, kompetentās iestādes katrā atsevišķā gadījumā var nolemt, ka trešām personām nav pārvests būtisks kredītrisks.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, kompetentās iestādes var atļaut iniciatoriestādēm atzīt būtisku kredītriska pārvešanu saistībā ar vērtspapīrošanu, ja iniciatoriestāde katrā atsevišķā gadījumā pierāda, ka pašu kapitāla prasību samazināšana, ko iniciators panāk, veicot vērtspapīrošanu, ir pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām. Atļauju var piešķirt tikai tad, ja iestāde izpilda abus šādus nosacījumus:

- a) iestādei ir atbilstīga iekšējās riska pārvaldības politika un metodoloģija, lai novērtētu riska pārvešanu;
- b) iestāde ir arī katrā atsevišķā gadījumā atzinusi kredītriska pārvešanu trešām personām iestādes iekšējās riska pārvaldības un tās iekšējās kapitāla sadales nolūkos.

4. Papildus 1., 2. un 3. punktā izklāstītajām prasībām ir jābūt izpildītiem visiem šādiem nosacījumiem:

- a) darījuma dokumentācija atspoguļo vērtspapīrošanas ekonomisko būtību;
- b) kredītaizsardzība, saskaņā ar kuru kredītrisks ir pārvests, atbilst 249. pantam;

- c) vērtspapīrošanas dokumentācijā nav iekļauti noteikumi, kas:
- i) nosaka augstus būtiskuma sliekšņus, kuru nesasniegšanas gadījumā, iestājoties kredītnotikumam, kredītaizsardzība netiek iedarbināta;
 - ii) dod iespēju pārtraukt aizsardzību saistībā ar pamatā esošo riska darījumu kredītkvalitātes pasliktināšanos;
 - iii) pieprasa iniciatoriestādei grozīt pamatā esošo riska darījumu sastāvu, lai uzlabotu portfeļa vidējo kvalitāti; vai
 - iv) iestādei palielina kredītaizsardzības izmaksas vai inenesīgumu, kas izmaksājams vērtspapīrošanas pozīciju turētājiem, reaģējot uz pamatā esošā portfeļa kredītkvalitātes pasliktināšanos;
- d) kredītaizsardzība ir izpildāma visās attiecīgajās jurisdikcijās;
- e) darījuma dokumentācija attiecīgos gadījumos skaidri nosaka, ka iniciators vai sponsors var pirkt vai atpirkt vērtspapīrošanas pozīcijas vai atpirkt, pārstrukturēt vai aizstāt pamatā esošos riska darījumus, pārsniedzot savas līgumā noteiktās saistības, tikai tad, ja šādi pasākumi tiek veikti saskaņā ar valdošajiem tirgus apstākļiem un to puses rīkojas savās interesēs kā brīvas un neatkarīgas puses (saskaņā ar savstarpēji nesaistītu pušu darījuma nosacījumiem);
- f) ja pastāv dzēšanas iespēja, šai iespējai ir jāatbilst visiem šādiem nosacījumiem:
- i) to var izmantot pēc iniciatoriestādes izvēles;
 - ii) to var izmantot vienīgi tad, ja 10 % vai mazāk no pamatā esošo riska darījumu sākotnējās vērtības paliek neamortizēti;
 - iii) tā nav strukturēta tā, lai izvairītos no zaudējumu attiecināšanas uz kredītkvalitātes uzlabojumu pozīcijām vai citām ieguldītāju turētām vērtspapīrošanas pozīcijām, un nav arī citādi strukturēta tā, lai nodrošinātu kredītkvalitātes uzlabojumus;
- g) iniciatoriestāde ir saņēmusi kvalificēta juridiskā padomdevēja atzinumu, kas apstiprina, ka vērtspapīrošana atbilst šā punkta d) apakšpunktā noteiktajiem nosacījumiem.

5. Kompetentās iestādes informē EBI par gadījumiem, kad tās saskaņā ar 2. punktu ir nolēmušas, ka riska darījumu riska svērto vērtību iespējamā samazināšana nav pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām, un gadījumiem, kad iestādes ir izvēlējušas piemērot 3. punktu.

6. EBI uzrauga dažādās uzraudzības prakses saistībā ar būtiska riska pārvešanas atzīšanu sintētiskajā vērtspapīrošanā saskaņā ar šo pantu. Jo īpaši EBI pārskata:

- a) nosacījumus būtiska kredītriska pārvešanai trešām personām saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu;
- b) "samērīgas kredītriska pārvešanas trešām personām" interpretāciju kompetento iestāžu veiktā novērtējuma nolūkā, kas paredzēts 2. punkta otrajā daļā un 3. punktā; un
- c) prasības kompetento iestāžu veiktajam novērtējumam par vērtspapīrošanas darījumiem, attiecībā uz kuriem iniciators lūdz atzīt būtiska kredītriska pārvešanu trešām personām saskaņā ar 2. vai 3. punktu.

Līdz 2021. gada 2. janvārim EBI ziņo Komisijai par saviem konstatējumiem. Pēc tam, kad Komisija ir ņēmusi vērā EBI ziņojumu, tā var saskaņā ar 462. pantu pieņemt deleģēto aktu, lai papildinātu šo regulu, sīkāk precizējot šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minētos jautājumus.

246. pants

Operacionālās prasības priekšlaicīgas amortizācijas noteikumiem

Ja vērtspapīrošana ietver atjaunojamus riska darījumus un priekšlaicīgas amortizācijas noteikumus vai līdzīgus noteikumus, uzskata, ka iniciatoriestāde ir pārvedusi būtisku kredītrisku tikai tad, ja ir izpildītas 244. un 245. pantā noteiktās prasības un priekšlaicīgas amortizācijas nosacījums pēc tā iedarbināšanas:

- a) iestādes augstākas prioritātes vai līdzvērtīgu prasījumu uz pamatā esošajiem riska darījumiem nepakārto citu ieguldītāju prasījumiem;
- b) iestādes prasījumu uz pamatā esošajiem riska darījumiem vēl vairāk nepakārto citu pušu prasījumiem; vai
- c) citādi nepalielina iestādes pakļautību zaudējumiem saistībā ar pamatā esošajiem atjaunojamiem riska darījumiem.

3. Iedaļa

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana

1. apakšiedaļa

Vispārīgi noteikumi

247. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana

1. Ja iniciatoriestāde saskaņā ar 2. iedaļu ir pārvedusi būtisku kredītrisku, kas saistīts ar vērtspapīrošanas pamatā esošajiem riska darījumiem, šī iestāde var:

- a) tradicionālās vērtspapīrošanas gadījumā izslēgt pamatā esošos riska darījumus no riska darījumu riska svērto vērtību aprēķina un attiecīgos gadījumos arī no paredzamo zaudējumu apmēra aprēķina;
 - b) sintētiskās vērtspapīrošanas gadījumā atbilstīgi 251. un 252. pantam aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības un attiecīgos gadījumos arī paredzamo zaudējumu apmēru pamatā esošajiem riska darījumiem.
2. Ja iniciatoriestāde ir nolēmusi piemērot 1. punktu, tā aprēķina šajā nodaļā izklāstītās riska darījumu riska svērtās vērtības pozīcijām, kuras tā varētu turēt vērtspapīrošanā.

Ja iniciatoriestāde nav pārvedusi būtisku kredītrisku vai ir nolēmusi nepiemērot 1. punktu, tai nav jāaprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības nevienai pozīcijai, kas tai varētu būt vērtspapīrošanā, bet ir jāturpina iekļaut pamatā esošos riska darījumus savos riska darījumu riska svērto vērtību aprēķinos un attiecīgā gadījumā – paredzamo zaudējumu apmēru, tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti.

3. Ja riska darījumi ar pozīcijām ir vairākos vērtspapīrošanas laidienos, riska darījumu katrā laidienā uzskata par atsevišķu vērtspapīrošanas pozīciju. Vērtspapīrošanas pozīciju kredītaizsardzības nodrošinātāji ir uzskatāmi par vērtspapīrošanas pozīciju turētājiem. Vērtspapīrošanas pozīcijas ietver arī vērtspapīrošanas riska darījumus ar procentu likmēm vai valūtas atvasināto instrumentu līgumiem, ko iestāde ir noslēgusi līdz ar šo darījumu.

4. Ja vien vērtspapīrošanas pozīcija nav atskaitīta no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu, riska darījumu riska svērto vērtību 92. panta 3. punkta vajadzībām iekļauj iestādes kopējā riska darījumu riska svērtajā vērtībā.

5. Vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījumu riska svērto vērtību aprēķina, pozīcijas riska darījumu vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 248. pantu, reizinot ar attiecīgo kopējo riska pakāpi.

6. Kopējo riska pakāpi nosaka kā summu, ko veido šajā nodaļā noteiktā riska pakāpe un jebkura saskaņā ar 270.a pantu noteiktā papildu riska pakāpe.

248. pants

Riska darījuma vērtība

1. Vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtību aprēķina šādi:

- a) bilances vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtība ir tās uzskaites vērtība, kas paliek pēc tam, kad šai vērtspapīrošanas pozīcijai saskaņā ar 110. pantu ir piemērotas jebkuras specifiskās kredītriska korekcijas;
- b) ārpusbilances vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtība ir tās nominālvērtība mīnus jebkādas vērtspapīrošanas pozīcijai piemērojamās attiecīgās specifiskās kredītriska korekcijas saskaņā ar 110. pantu, ko reizina ar attiecīgo korekcijas pakāpi, kā noteikts šajā punktā. Korekcijas pakāpe ir 100 %, izņemot naudas avansējuma līgumu gadījumos. Lai noteiktu riska darījuma vērtību naudas avansējuma līgumu neizmantotajai daļai, bez nosacījumiem atsaucama likviditātes līguma nominālvērtībai var piemērot 0 % korekcijas pakāpi, ar noteikumu, ka saskaņā ar līgumu izmantoto summu atmaksāšana ir augstākas prioritātes nekā visi pārējie prasījumi attiecībā uz naudas plūsmām, kas rodas no pamatā esošajiem riska darījumiem, un iestāde kompetentajai iestādei ir pārliecinoši pierādījusi, ka neizmantotās daļas mērīšanai tā piemēro pietiekami konservatīvu metodi;

- c) riska darījuma vērtību vērtspapīrošanas pozīcijas darījuma partnera kredītriskam, kas izriet no II pielikumā paredzēta atvasinātā instrumenta, nosaka saskaņā ar 6. nodaļu;
- d) iniciatoriestāde no tādas vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtības, kurai ir piemērota 1 250 % riska pakāpe saskaņā ar 3. apakšdaļu vai kura ir atskaitīta no pirmā līmeņa pamata kapitāla saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu, var atskaitīt specifiskās kredītriska korekcijas attiecībā uz pamatā esošiem riska darījumiem saskaņā ar 110. pantu un jebkādas neatmaksājamas pirkšanas atlaides saistībā ar šādiem pamatā esošiem riska darījumiem tiktāl, ciktāl šādas pirkšanas atlaides ir radījušas pašu kapitāla samazināšanos.

EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu, kas ir pietiekami konservatīva metode pirmās daļas b) apakšpunktā minētās neizmantotās daļas mērīšanai.

EBI līdz 2019. gada 18. janvārim iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu papildināt šo regulu, pieņemot šā apakšpunkta trešajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus;

2. Ja iestādei ir divas vai vairākas vērtspapīrošanas pozīcijas, kas pārklājas, savā riska darījumu riska svērtu vērtību aprēķinā tā iekļauj tikai vienu no pozīcijām.

Ja pozīcijas daļēji pārklājas, iestāde var sadalīt pozīciju divās daļās un atzīt pārklāšanos tikai attiecībā uz vienu daļu saskaņā ar šā punkta pirmo daļu. Alternatīvi iestāde var uzskatīt, ka pozīcijas pilnībā pārklājas, un kapitāla aprēķināšanas vajadzībām ekstrapolēt to pozīciju, kas rada augstākas riska darījumu riska svērtās vērtības.

Iestāde var arī atzīt pārklāšanos starp specifiskā riska pašu kapitāla prasībām tirdzniecības portfeļa pozīcijām un pašu kapitāla prasībām netirdzniecības portfeļa vērtspapīrošanas pozīcijām, ar noteikumu, ka iestāde spēj aprēķināt un salīdzināt pašu kapitāla prasības attiecīgajām pozīcijām.

Piemērojot šo punktu, uzskata, ka divas pozīcijas pārklājas, ja tās savstarpēji izlīdzinās tādā veidā, ka iestāde spēj novērst zaudējumus, kas izriet no vienas pozīcijas, izpildot pienākumus, kuri uzlikti saskaņā ar otru pozīciju.

3. Ja ABKV pozīcijām ir piemērojams 270.c panta d) punkts, iestāde šā ABKV riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšanai var izmantot likviditātes līgumam noteikto riska pakāpi, ar noteikumu, ka likviditātes līgums sedz 100 % no ABKV, kuri emitēti ABKV programmā, un likviditātes līgums ir vienādi prioritārs ar ABKV tā, ka tie veido pārklājošos pozīciju. Iestāde paziņo kompetentajām iestādēm, ja tā ir piemērojusi šajā punktā izklāstītos noteikumus. Lai noteiktu šajā punktā paredzēto 100 % segumu, iestāde var ņemt vērā citus likviditātes līgumus ABKV programmā, ar noteikumu, ka tie veido pārklājošos pozīciju ar ABKV.

249. pants

Vērtspapīrošanas pozīciju kredītriska mazināšanas atzīšana

1. Iestāde attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīciju var atzīt fondēto vai nefondēto kredītaizsardzību, ja ir izpildītas kredītriska mazināšanas prasības, kas noteiktas šajā nodaļā un 4. nodaļā.

2. Atbilstīga fondētā kredītaizsardzība ir tikai tāds finanšu nodrošinājums, kas ir atbilstīgs riska darījumu riska svērtu vērtību aprēķināšanai saskaņā ar 2. nodaļu, kā noteikts 4. nodaļā, un kredītriska mazināšanas atzīšana ir atkarīga no attiecīgo 4. nodaļā noteikto prasību izpildes.

Atbilstīga nefondētā kredītaizsardzība un nefondētās kredītaizsardzības devēji ir tikai tādi, kas ir atbilstīgi saskaņā ar 4. nodaļu, un kredītriska mazināšanas atzīšana ir atkarīga no attiecīgo 4. nodaļā noteikto prasību izpildes.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, atbilstīgiem nefondētās kredītaizsardzības devējiem, kuri uzskaitīti 201. panta 1. punkta a)–h) apakšpunktā, ir jābūt atzītas ĀKNI piešķirtam kredītnovērtējumam, kas ir kredītkvalitātes 2. vai augstāka pakāpe brīdī, kad kredītaizsardzība atzīta pirmo reizi, un kredītkvalitātes 3. vai augstāka pakāpe pēc tam. Šajā punktā noteiktā prasība neattiecas uz atbilstīgiem centrālajiem darījumu partneriem.

Iestādes, kurām ir atļauja piemērot IRB pieeju tiešam riska darījumam ar aizsardzības devēju, atbilstību var novērtēt saskaņā ar pirmo daļu, pamatojoties uz aizsardzības devēja PD līdzvērtīgumu tai PD, kas saistīta ar kredītkvalitātes pakāpēm, kuras minētas 136. pantā.

4. Atkāpjoties no 2. punkta, SSPE ir atbilstīgi aizsardzības devēji, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) SSPE pieder aktīvi, kuri atzīstami par atbilstīgu finanšu nodrošinājumu saskaņā ar 4. nodaļu;

b) uz aktīviem, kas minēti a) apakšpunktā, neattiecas prasījumi vai iespējami prasījumi, kuri ir prioritārāki vai līdzvērtīgi tās iestādes prasījumiem vai iespējamiem prasījumiem, kas saņem nefondēto kredītaizsardzību; un

c) ir izpildītas visas 4. nodaļā iekļautās prasības attiecībā uz finanšu nodrošinājuma atzīšanu.

5. Piemērojot 4. punktu, aizsardzības summa, kas saskaņā ar 4. nodaļu korigēta atbilstīgi valūtas un termiņa nesakrītībai (GA), nepārsniedz šo aktīvu tirgus vērtību, kam piemērota svārstīguma korekcija, un riska pakāpi riska darījumiem ar aizsardzības devēju saskaņā ar standartizēto pieeju (g) nosaka kā svērto vidējo riska pakāpi, kas būtu piemērojama šiem aktīviem kā finanšu nodrošinājumam saskaņā ar standartizēto pieeju.

6. Ja vērtspapīrošanas pozīcija saņem pilnu kredītaizsardzību vai daļēju kredītaizsardzību, ko aprēķina proporcionāli, piemēro šādas prasības:

a) iestāde, kas nodrošina kredītaizsardzību, riska darījumu riska svērtās vērtības vērtspapīrošanas pozīcijas daļai, kas saņem kredītaizsardzību, aprēķina saskaņā ar 3. apakšiedaļu tā, it kā tā turētu minēto pozīcijas daļu tieši;

b) iestāde, kas pērk kredītaizsardzību, riska darījumu riska svērtās vērtības aizsargātajai daļai aprēķina saskaņā ar 4. nodaļu.

7. Visos gadījumos, uz kuriem neattiecas 6. punkts, piemēro šādas prasības:

a) iestāde, kas nodrošina kredītaizsardzību, to pozīcijas daļu, kas saņem kredītaizsardzību, uzskata par vērtspapīrošanas pozīciju un riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar 3. apakšiedaļu tā, it kā tā turētu minēto pozīciju tieši, ievērojot 8., 9. un 10. punktu;

b) iestāde, kas pērk kredītaizsardzību, riska darījumu riska svērtās vērtības a) apakšpunktā minētajai pozīcijas aizsargātajai daļai aprēķina saskaņā ar 4. nodaļu. Iestāde to vērtspapīrošanas pozīcijas daļu, kas nesaņem kredītaizsardzību, uzskata par atsevišķu vērtspapīrošanas pozīciju un riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar 3. apakšiedaļu, ievērojot 8., 9. un 10. punktu.

8. Iestādes, kas saskaņā ar 3. apakšiedaļu izmanto vērtspapīrošanas IRB pieeju (SEC-IRBA) vai standartizēto vērtspapīrošanas pieeju (SEC-SA), nosaka piesaistes punktu (A) un atsaistes punktu (D) atsevišķi katrai no pozīcijām, kas iegūtas saskaņā ar 7. punktu, tā, it kā tās darījuma iniciēšanas laikā būtu emitētas kā atsevišķas vērtspapīrošanas pozīcijas. Attiecīgi K_{IRB} vai K_{SA} vērtību aprēķina, ņemot vērā vērtspapīrošanas pamatā esošo riska darījumu sākotnējo portfeli.

9. Iestādes, kas saskaņā ar 3. apakšiedaļu sākotnējai vērtspapīrošanas pozīcijai izmanto uz ārējiem reitingiem balstīto vērtspapīrošanas pieeju (SEC-ERBA), riska darījumu riska svērtās vērtības pozīcijām, kas iegūtas saskaņā ar 7. punktu, aprēķina šādi:

a) ja iegūtā pozīcija ir augstākas prioritātes, tai piešķir sākotnējās vērtspapīrošanas pozīcijas riska pakāpi;

b) ja iegūtā pozīcija ir zemākas prioritātes, tai var piešķirt izsecināto reitingu saskaņā ar 263. panta 7. punktu. Šajā gadījumā laidiena apmēru T aprēķina, pamatojoties vienīgi uz iegūto pozīciju. Ja reitingu nevar izsecināt, iestāde piemēro augstāko riska pakāpi, kas izriet no:

i) SEC-SA piemērošanas saskaņā ar 8. punktu un 3. apakšdaļu; vai

ii) sākotnējās vērtspapīrošanas pozīcijas riska pakāpes saskaņā ar SEC-ERBA.

10. Zemākas prioritātes iegūto pozīciju uzskata par vērtspapīrošanas pozīciju, kas nav augstākas prioritātes pozīcija, pat ja sākotnējā vērtspapīrošanas pozīcija pirms aizsardzības uzskatāma par augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīciju.

250. pants

Netiešs atbalsts

1. Sponsoriestāde vai iniciatoriestāde, kura attiecībā uz vērtspapīrošanu ir izmantojusi 247. panta 1. un 2. punktu, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības, vai ir pārdevusi sava tirdzniecības portfeļa instrumentus tā, ka tai vairs nav jātur pašu kapitāls saistībā ar minēto instrumentu riskiem, tieši vai netieši nesniedz atbalstu vērtspapīrošanai papildus savām līgumsaistībām, lai samazinātu ieguldītāju iespējamus vai faktiskos zaudējumus.

2. Piemērojot 1. punktu, darījums nav uzskatāms par atbalstu, ja tas ir pienācīgi ņemts vērā, novērtējot būtisku kredītriska pārvešanu, un abas puses ir veikušas darījumu, rīkojoties savās interesēs, kā brīvas un neatkarīgas puses (savstarpēji nesaistītu pušu darījums). Minētajos nolūkos iestāde veic darījuma pilnīgu kredītzraudzību un ņem vērā vismaz visus šādus turpmāk minētos elementus:

a) atpirkšanas cena;

b) iestādes kapitāla un likviditātes pozīcija pirms un pēc atpirkšanas;

c) pamatā esošo riska darījumu gūtie rezultāti;

d) vērtspapīrošanas pozīciju gūtie rezultāti;

e) ietekme, kādu atbalsts atstās uz iniciatoriestādes paredzamajiem zaudējumiem attiecībā pret ieguldītājiem.

3. Iniciatoriestāde un sponsoriestāde paziņo kompetentajai iestādei par jebkuru darījumu, kas noslēgts attiecībā uz vērtspapīrošanu saskaņā ar 2. punktu.

4. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes par to, kas, piemērojot šo pantu, ir uzskatāms par "savstarpēji nesaistītu pušu darījumu" un apstākļos, kad darījums nav strukturēts tā, lai sniegtu atbalstu.

5. Ja iniciatoriestāde vai sponsoriestāde attiecībā uz vērtspapīrošanu neizpilda 1. punkta noteikumus, iestāde ietver visus minētās vērtspapīrošanas riska darījumus savā riska darījumu riska svērtā vērtību aprēķinā tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti, un atklāj šādu informāciju:

a) ka tā ir sniegusi atbalstu vērtspapīrošanai, pārkāpjot 1. punktu; un

b) sniegtā atbalsta ietekmi pašu kapitāla prasību izteiksmē.

251. pants

Iniciatoriestādes sintētiskajā vērtspapīrošanā vērtspapīrotu riska darījumu riska svērtā vērtību aprēķins

1. Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības pamatā esošajiem riska darījumiem, sintētiskās vērtspapīrošanas iniciatoriestāde attiecīgā gadījumā izmanto aprēķina metodes, kas izklāstītas šajā iedaļā, nevis tās, kas izklāstītas 2. nodaļā. Iestādēm, kuras riska darījumu riska svērtās vērtības un attiecīgos gadījumos paredzamo zaudējumu apmēru attiecībā uz pamatā esošajiem riska darījumiem aprēķina saskaņā ar 3. nodaļu, paredzamo zaudējumu apmērs saistībā ar šādiem riska darījumiem ir nulle.

2. Šā panta 1. punktā noteiktās prasības ir piemērojamas visam vērtspapīrošanai pamatā esošo riska darījumu portfelim. Ievērojot 252. pantu, iniciatoriestāde riska darījumu riska svērtās vērtības attiecībā uz visiem vērtspapīrošanas laidieniem aprēķina saskaņā ar šo iedaļu, ieskaitot pozīcijas, attiecībā uz kurām iestāde var atzīt kredītriska mazināšanu saskaņā ar 249. pantu. Riska pakāpi, kas piemērojama pozīcijām, uz kurām attiecas kredītriska mazināšana, var grozīt saskaņā ar 4. nodaļu.

252. pants

Procedūra, kuru piemēro termiņu nesakrītībai sintētiskajā vērtspapīrošanā

Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar 251. pantu, jebkādu termiņu nesakrītību starp kredītaizsardzību, ar kuru tiek pārvests risks, un pamatā esošajiem riska darījumiem aprēķina šādi:

- a) par pamatā esošo riska darījumu termiņu uzskata ilgāko termiņu jebkuram no šiem riska darījumiem, bet nepārsniedzot piecus gadus. Kredītaizsardzības termiņu nosaka saskaņā ar 4. nodaļu;
- b) aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības vērtspapīrošanas pozīcijām, kurām saskaņā ar šo iedaļu piemēro 1 250 % riska pakāpi, iniciatoriestāde ignorē jebkādu termiņu nesakrītību. Visām citām pozīcijām piemēro 4. nodaļā izklāstīto termiņu nesakrītībai piemērojamo procedūru, izmantojot šādu formulu:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot [(t - t^*) / (T - t^*)] + RW_{Ass} \cdot [(T - t) / (T - t^*)]$$

kur:

RW^* = riska darījumu riska svērtās vērtības, piemērojot 92. panta 3. punkta a) apakšpunktu;

RW_{Ass} = pamatā esošo riska darījumu riska svērtās vērtības riska darījumiem tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti, aprēķinātas proporcionāli;

RW_{SP} = riska darījumu riska svērtās vērtības, kas aprēķinātas saskaņā ar 251. pantu tā, it kā termiņu nesakrītības nebūtu;

T = pamatā esošo riska darījumu termiņš, kas izteikts gados;

t = kredītaizsardzības termiņš, kas izteikts gados;

t^* = 0,25.

253. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību mazināšana

1. Ja vērtspapīrošanas pozīcijai saskaņā ar šo iedaļu piemēro 1 250 % riska pakāpi, iestādes var atskaitīt šādas pozīcijas riska darījumu vērtību no pirmā līmeņa pamata kapitāla saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu tā vietā, lai šo pozīciju iekļautu riska darījumu riska svērto vērtību aprēķinā. Minētajā nolūkā riska darījuma vērtības aprēķinā saskaņā ar 249. pantu var atspoguļot atbilstīgo fondēto kredītaizsardzību.

2. Ja iestāde izmanto 1. punktā noteikto alternatīvu, summu, kas atskaitīta saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu, tā var atskaitīt no summas, kura 268. pantā norādīta kā maksimālā kapitāla prasība, ko aprēķinātu pamatā esošajiem riska darījumiem tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti.

2. apakšiedaļa

Metožu hierarhija un kopīgi parametri

254. pants

Metožu hierarhija

1. Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības, iestādes izmanto vienu no 3. apakšiedaļā izklāstītajām metodēm atbilstīgi šādai hierarhijai:

a) ja ir izpildīti 258. pantā izklāstītie nosacījumi, iestāde izmanto SEC-IRBA saskaņā ar 259. un 260. pantu;

b) ja SEC-IRBA nevar izmantot, iestāde izmanto SEC-SA saskaņā ar 261. un 262. pantu;

c) ja SEC-SA nevar izmantot, iestāde izmanto SEC-ERBA saskaņā ar 263. un 264. pantu pozīcijām ar reitingu vai pozīcijām, attiecībā uz kurām var izmantot izsecināto reitingu.

2. Pozīcijām ar reitingu vai pozīcijām, attiecībā uz kurām var izmantot izsecināto reitingu, iestādes SEC-SA vietā izmanto SEC-ERBA katrā šādā gadījumā:

- a) ja SEC-SA piemērošanas rezultātā iegūtā riska pakāpe būtu augstāka par 25 % pozīcijām, kas uzskatāmas par VPS vērtspapīrošanas pozīcijām;
- b) ja SEC-SA piemērošanas rezultātā iegūtā riska pakāpe būtu augstāka par 25 % vai SEC-ERBA piemērošanas rezultātā iegūtā riska pakāpe būtu augstāka par 75 % pozīcijām, kas nav uzskatāmas par VPS vērtspapīrošanas pozīcijām;
- c) vērtspapīrošanas darījumiem, kas nodrošināti ar automašīnu iegādei paredzēto aizdevumu, automašīnu izpirkumnomas un aprīkojuma izpirkumnomas darījumu portfeļiem.

3. Gadījumos, uz kuriem neattiecas 2. punkts, un atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, iestāde var nolemt SEC-SA vietā var piemērot SEC-ERBA visām savām vērtspapīrošanas pozīcijām ar reitingu vai pozīcijām, attiecībā pret kurām var izmantot izsecināto reitingu.

Piemērojot pirmo daļu, iestāde informē kompetento iestādi par savu lēmumu ne vēlāk kā 2018. gada 17. novembrī.

Iestāde informē savu kompetento iestādi par ikvienu turpmāku lēmumu izdarīt vēl citas izmaiņas pieejā, ko piemēro visām tās vērtspapīrošanas pozīcijām ar reitingu, pirms 15. novembra tūlīt pēc minētā lēmuma.

Ja kompetentā iestāde līdz 15. decembrim tūlīt pēc attiecīgi otrajā vai trešajā daļā minētā termiņa neizsaka nekādus iebildumus, iestādes paziņotais lēmums stājas spēkā no nākamā gada 1. janvāra un ir spēkā līdz brīdim, kad stājas spēkā nākamais paziņotais lēmums. Iestāde tā paša gada laikā neizmanto dažādas pieejas.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentās iestādes, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, var aizliegt iestādēm piemērot SEC-SA, ja riska darījumu riska svērtās vērtības, ko iegūst, piemērojot SEC-SA, nav samērīgas ar iestādei vai finanšu stabilitātei radīto risku, tostarp, bet ne tikai, ar kredītrisku, kas piemīt vērtspapīrošanas pamatā esošajiem riska darījumiem. Tādu riska darījumu gadījumā, kuri nav uzskatāmi par VPS vērtspapīrošanas pozīcijām, īpaša uzmanība tiek pievērsta vērtspapīrošanai ar ļoti sarežģītām un riskantām iezīmēm.

5. Neskarot šā panta 1. punktu, iestāde var piemērot iekšējā novērtējuma pieeju, lai saskaņā ar 266. pantu aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības attiecībā uz pozīcijām bez reitinga ABKV programmā vai ABKV darījumā, ar noteikumu, ka ir izpildīti 265. pantā paredzētie nosacījumi. Ja iestāde ir saņēmusi atļauju piemērot iekšējā novērtējuma pieeju saskaņā ar 265. panta 2. punktu un konkrēta pozīcija ABKV programmā vai ABKV darījumā ietilpst šādas atļaujas piemērošanas jomā, iestāde piemēro minēto pieeju, lai aprēķinātu minētās pozīcijas riska darījumu riska svērtā vērtību.

6. Atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijai iestādes piemēro SEC-SA saskaņā ar 261. pantu, ar 269. pantā noteiktajām izmaiņām.

7. Visos pārējos gadījumos vērtspapīrošanas pozīcijām piešķir 1 250 % riska svērumu.

8. Kompetentās iestādes informē EBI par visiem paziņojumiem, kuri sniegti, ievērojot šā panta 3. punktu. EBI uzrauga šā panta ietekmi uz kapitāla prasībām un dažādajām uzraudzības praksēm saistībā ar šā panta 4. punktu, kā arī katru gadu ziņo Komisijai par saviem konstatējumiem un pieņem pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.

255. pants

K_{IRB} un K_{SA} noteikšana

1. Ja iestāde saskaņā ar 3. apakšdaļu piemēro SEC-IRBA, tā aprēķina K_{IRB} saskaņā ar 2.–5. punktu.

2. Iestādes nosaka K_{IRB}, riska darījumu riska svērtās vērtības, kas pamatā esošajiem riska darījumiem saskaņā ar 3. nodaļu būtu aprēķinātas tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti, reizinot ar 8 % un dalot ar riska darījuma vērtību pamatā esošajiem riska darījumiem. K_{IRB} izsaka kā decimāldaļskaitli no nulles līdz vienam.

3. K_{IRB} aprēķināšanas vajadzībām riska darījumu riska svērtās vērtības, kas pamatā esošajiem riska darījumiem būtu aprēķinātas saskaņā ar 3. nodaļu, ietver:

- a) paredzamo zaudējumu summu saistībā ar visiem pamatā esošajiem vērtspapīrošanas riska darījumiem, tostarp pamatā esošajiem riska darījumiem, kuru saistības netiek pildītas un kuri joprojām ietilpst portfeli, saskaņā ar 3. nodaļu; un
- b) neparedzēto zaudējumu summu saistībā ar visiem pamatā esošajiem riska darījumiem, tostarp pamatā esošajiem portfeļa riska darījumiem, kuru saistības netiek pildītas, saskaņā ar 3. nodaļu.

4. Lai aprēķinātu kapitāla prasības nopirktajiem debitoru parādiem, iestādes var aprēķināt K_{IRB} saistībā ar pamatā esošajiem vērtspapīrošanas riska darījumiem saskaņā ar 3. nodaļā izklāstītajiem noteikumiem. Minētajos nolūkos riska darījumus ar privātpersonām vai MVU uzskata par nopirktiem privātpersonu vai MVU debitoru parādiem, un ar privātpersonām vai MVU nesaistītus riska darījumus uzskata par nopirktiem komercsabiedrību debitoru parādiem.

5. Atgūstamās vērtības samazinājuma riskam saistībā ar vērtspapīrošanas pamatā esošajiem riska darījumiem iestādes K_{IRB} aprēķina atsevišķi, ja atgūstamās vērtības samazinājuma risks šādiem riska darījumiem ir būtisks.

Ja zaudējumus no atgūstamās vērtības samazinājuma riska un kredītriska vērtspapīrošanā apvieno, piemērojot 3. apakšdaļu, iestādes apvieno attiecīgo K_{IRB} atgūstamās vērtības samazinājuma riskam un kredītriskam vienā K_{IRB} . Ja no kredītriska vai atgūstamās vērtības samazinājuma riska radušos zaudējumu segšanai ir viens vienots rezerves fonds vai virsnodrošināšana, to var uzskatīt par norādi, ka šie riski ir apvienoti.

Ja atgūstamās vērtības samazinājuma risks un kredītrisks vērtspapīrošanā nav apvienoti, iestādes maina otrajā daļā paredzēto režīmu, lai piesardzīgi apvienotu attiecīgo K_{IRB} atgūstamās vērtības samazinājuma riskam un kredītriskam.

6. Ja iestāde saskaņā ar 3. apakšdaļu piemēro SEC-SA, tā aprēķina K_{SA} reizinot riska darījumu riska svērtās vērtības, kas pamatā esošajiem riska darījumiem būtu aprēķinātas saskaņā ar 2. nodaļu tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti, ar 8 % un dalot ar pamatā esošo riska darījumu vērtību. K_{SA} izsaka kā decimāldaļskaitli no nulles līdz vienam.

Piemērojot šo punktu, iestādes riska darījuma vērtību pamatā esošajiem riska darījumiem aprēķina, neveicot konkrētu kredītriska korekciju un papildu vērtības korekciju savstarpējo ieskaitu saskaņā ar 34. un 110. pantu un citus pašu kapitāla samazinājumus.

7. Piemērojot 1. līdz 6. punktu, ja vērtspapīrošanas struktūra ietver SSPE izmantošanu, visus SSPE riska darījumus saistībā ar vērtspapīrošanu uzskata par pamatā esošajiem riska darījumiem. Neskarot iepriekš minēto, iestāde var izslēgt SSPE riska darījumus no pamatā esošo riska darījumu portfeļa K_{IRB} vai K_{SA} aprēķināšanas vajadzībām, ja risks, kas izriet no SSPE riska darījumiem, ir nebūtisks vai ja tas neietekmē iestādes vērtspapīrošanas pozīciju.

Fondētās sintētiskās vērtspapīrošanas gadījumā jebkurus būtiskus ieņēmumus, kuri gūti, emitējot SSPE ar kredītrisku saistītas parādzīmes vai citus fondētos vērtspapīrus, kas kalpo kā nodrošinājums vērtspapīrošanas pozīciju atmaksāšanai, iekļauj K_{IRB} vai K_{SA} aprēķinā, ja nodrošinājuma kredītriskam piemēro zaudējumu sadali pa laidieniem.

8. Piemērojot šā panta 5. punkta trešo daļu, EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes par atbilstīgajām metodēm, kā apvienot K_{IRB} atgūstamās vērtības samazinājuma riskam un kredītriskam, ja šie riski vērtspapīrošanā nav apvienoti.

9. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai turpmāk precizētu nosacījumus, ar kādiem iestādēm ļauj aprēķināt K_{IRB} pamatā esošo riska darījumu portfeliem saskaņā ar 4. punktu, jo īpaši attiecībā uz:

- a) iekšējo kredītpolitiku un modeļiem, kas paredzēti, lai aprēķinātu K_{IRB} vērtspapīrošanas darījumiem;
- b) dažādu riska faktoru izmantošanu saistībā ar pamatā esošo riska darījumu portfeli un, ja nav pieejami pietiekami precīzi vai uzticami dati par pamatā esošo portfeli, aizstājējdatu izmantošanu, lai aplēstu saistību nepildīšanas varbūtību (PD) un saistību nepildīšanas zaudējumus (LGD); un

c) uzticamības pārbaudes prasībām, lai uzraudzītu debitoru parādu pārdevēju vai citu iniciatoru darbības un politiku.

EBI minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2019. gada 18. janvārim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot šā punkta otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

256. pants

Piesaistes punkta (A) un atsaistes punkta (D) noteikšana

1. Piemērojot šīs iedaļas 3. apakšiedaļu, iestādes nosaka piesaistes punktu (A) robežvērtībā, no kuras pamatā esošo riska darījumu portfeļa zaudējumus sāktu attiecināt uz attiecīgo vērtspapīrošanas pozīciju.

Piesaistes punktu (A) izsaka kā decimāldaļskaitli no nulles līdz vienam, un tas ir vienāds ar lielāko no šādiem rādītājiem – nulle vai attiecība starp vērtspapīrošanas pamatā esošo riska darījumu portfeļa neatmaksāto atlikumu, no kura atskaitīts neatmaksātais atlikums par visiem laidieniem, kas ir augstākas prioritātes vai līdzvērtīgi ar laidieni, kurš ietver attiecīgo vērtspapīrošanas pozīciju, tostarp pašu riska darījumu, un visu vērtspapīrošanas pamatā esošo riska darījumu neatmaksāto atlikumu.

2. Piemērojot šīs iedaļas 3. apakšiedaļu, iestādes nosaka atsaistes punktu (D) robežvērtībā, no kuras pamatā esošo riska darījumu portfeļa zaudējumi radītu pilnīgu pamatsummas zaudēšanu par laidieni, kas ietver attiecīgo vērtspapīrošanas pozīciju.

Atsaistes punktu (D) izsaka kā decimāldaļskaitli no nulles līdz vienam, un tas ir vienāds ar lielāko no šādiem rādītājiem – nulle vai attiecība starp vērtspapīrošanas pamatā esošo riska darījumu portfeļa neatmaksāto atlikumu, no kura atskaitīts neatmaksātais atlikums par visiem laidieniem, kas ir augstākas prioritātes nekā laidieni, kurš ietver attiecīgo vērtspapīrošanas pozīciju, un visu vērtspapīrošanas pamatā esošo riska darījumu neatmaksāto atlikumu.

3. Piemērojot 1. un 2. punktu, iestādes virsnodrošināšanu un fondētos rezerves kontus uzskata par laidieniem un aktīvus, kas veido šādus rezerves kontus, – par pamatā esošajiem riska darījumiem.

4. Piemērojot 1. un 2. punktu, iestādes neņem vērā nefondētos rezerves kontus un aktīvus, kas nenodrošina kredītkvalitātes uzlabojumus, piemēram, tos, kas sniedz tikai likviditātes atbalstu, valūtas vai procentu likmju mijmaiņas līgumus un naudas nodrošinājuma kontus saistībā ar minētajām vērtspapīrošanas pozīcijām. Attiecībā uz fondētiem rezerves kontiem un aktīviem, kas nodrošina kredītkvalitātes uzlabojumus, iestāde par vērtspapīrošanas pozīcijām uzskata tikai to minēto kontu vai aktīvu daļas, kas ir zaudējumus sedzošas.

5. Ja viena un tā paša darījuma divām vai vairākām augstākas prioritātes pozīcijām ir dažādi termiņi, bet tām ir kopīgs zaudējumu sadalījums, ko aprēķina proporcionāli, piesaistes punktu (A) un atsaistes punktu (D) aprēķins balstās uz minēto pozīciju kopējo neatmaksāto atlikumu, un no tā izrietošie piesaistes punkti (A) un atsaistes punkti (D) ir tie paši.

257. pants

Laidiena termiņa (M_T) noteikšana

1. Piemērojot šīs iedaļas 3. apakšiedaļu, un ievērojot 2. punktu, iestādes var noteikt laidiena termiņu (M_T) vai nu kā:

a) laidienā veicamo līguma maksājumu vidējo svērto termiņu saskaņā ar šādu formulu:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

kur CF_t ir visi līguma maksājumi (pamatsumma, procenti un maksas), kas aizdevuma ņēmējam jāmaksā t laikposmā; vai

b) laidiena galīgo juridiski noteikto termiņu saskaņā ar šādu formulu:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80 \%,$$

kur M_L ir laidiena galīgais juridiski noteiktais termiņš.

2. Piemērojot 1. punktu, laidiena termiņa (M_T) noteikšanai visos gadījumos ievēro viena gada minimālo robežvērtību un piecu gadu maksimālo robežvērtību.

3. Ja iestādei saskaņā ar līgumu var rasties pakļautība iespējamiem zaudējumiem no pamatā esošajiem riska darījumiem, iestāde nosaka vērtspapīrošanas pozīcijas termiņu, ņemot vērā līguma termiņu un šādu pamatā esošo riska darījumu ilgāko termiņu. Attiecībā uz atjaunojamiem riska darījumiem piemēro riska darījuma ilgāko līgumā iespējamo atlikušo termiņu, ko varētu pievienot atjaunošanas laikposmā.

4. EBI uzrauga dažādās prakses šajā jomā, jo īpaši attiecībā uz 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanu, un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu līdz 2019. gada 31. decembrim izdod pamatnostādnes.

3. apakšiedaļa

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanas metodes

258. pants

Nosacījumi uz iekšējiem reitingiem balstītās pieejas (SEC-IRBA) izmantošanai

1. Iestādes izmanto SEC-IRBA, lai aprēķinātu riska darījumu riska svērto vērtību attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīciju, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- pozīcija ir nodrošināta ar IRB portfeli vai jauktu portfeli, ja pēdējā minētajā gadījumā iestāde spēj aprēķināt K_{IRB} saskaņā ar 3. iedaļu vismaz 95 % no pamatā esošo riska darījumu vērtības;
- ir pieejama pietiekama informācija saistībā ar vērtspapīrošanas pamatā esošajiem riska darījumiem, lai iestāde varētu aprēķināt K_{IRB} ; un
- iestādei nav saskaņā ar 2. punktu liegts izmantot SEC-IRBA saistībā ar noteiktu vērtspapīrošanas pozīciju.

2. Kompetentās iestādes katrā atsevišķā gadījumā var liegt izmantot SEC-IRBA, ja vērtspapīrošanai ir ļoti sarežģītas vai riskantas iezīmes. Šajā nolūkā turpmāk minēto var uzskatīt par ļoti sarežģītām vai riskantām iezīmēm:

- kredītkvalitātes uzlabojumi, ko var mazināt citi iemesli, nevis portfeļa zaudējumi;
- pamatā esošo riska darījumu portfeli ar augstu iekšējās korelācijas pakāpi, jo riska darījumi ir koncentrēti vienā nozarē vai ģeogrāfiskajā apgabalā;
- darījumi, kuros vērtspapīrošanas pozīciju atmaksāšana ir ļoti atkarīga no riska faktoriem, kas nav atspoguļoti K_{IRB} ; vai
- ļoti sarežģīts zaudējumu sadalījums starp laidieniem.

259. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana saskaņā ar SEC-IRBA

1. Saskaņā ar SEC-IRBA riska darījumu riska svērto vērtību vērtspapīrošanas pozīcijai aprēķina, pozīcijas riska darījuma vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 248. pantu, reizinot ar piemērojamo riska pakāpi, kura noteikta šādi, visos gadījumos ievērojot 15 % minimālo robežvērtību:

$$RW = 1 \text{ 250 \%}$$

$$\text{ja } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

$$\text{ja } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right]$$

$$\text{ja } A < K_{IRB} < D$$

kur:

K_{IRB} ir pamatā esošo riska darījumu portfeļa kapitāla prasība, kā noteikts 255. pantā;

D ir atsaistes punkts, kas noteikts saskaņā ar 256. pantu;

A ir piesaistes punkts, kas noteikts saskaņā ar 256. pantu.

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

kur:

$$a = - (1/(p * K_{IRB}));$$

$$u = D - K_{IRB};$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0),$$

kur:

$$p = \max [0, 3; (A + B * (1/N) + C * K_{IRB} + D * LGD + E * M_T)]$$

kur:

N ir pamatā esošo riska darījumu portfeli iekļauto riska darījumu efektīvais skaits, kas aprēķināts saskaņā ar 4. punktu;

LGD ir pamatā esošo riska darījumu portfeli iekļauto riska darījumu svērtie vidējie saistību neizpildes zaudējumi, kas aprēķināti saskaņā ar 5. punktu;

M_T ir laidiena termiņš, kas noteikts saskaņā ar 257. pantu.

A, B, C, D un E parametrus nosaka saskaņā ar šādu atsauču tabulu:

		A	B	C	D	E
Ar privātpersonām vai MVU nesaistīti	Augstākas prioritātes, granulāri (N ≥ 25)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Augstākas prioritātes, negranulāri (N < 25)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Nav augstākas prioritātes, granulāri (N ≥ 25)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Nav augstākas prioritātes, negranulāri (N < 25)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Privātpersonas vai MVU	Augstākas prioritātes	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Nav augstākas prioritātes	0	0	-5,78	0,55	0,27

2. Ja pamatā esošais IRB portfelis ietver gan darījumus ar privātpersonām vai MVU, gan ar privātpersonām vai MVU nesaistītus darījumus, portfeli sadala vienā privātpersonu vai MVU un vienā ar privātpersonām vai MVU nesaistītu darījumu apakšportfelī, un katram apakšportfelim aplēš atsevišķu parametru p (un atbilstīgos ievaddatu parametrus N, K_{IRB} un LGD). Pēc tam darījumam aprēķina vidējo svērto parametru p, pamatojoties uz katra apakšportfeļa parametriem p un riska darījumu nominālo apmēru katrā apakšportfelī.

3. Ja iestāde piemēro SEC-IRBA jauktam portfelim, parametra p aprēķinu balsta tikai uz pamatā esošajiem riska darījumiem, kam piemēro IRB pieeju. Šajā nolūkā neņem vērā pamatā esošos riska darījumus, kam piemēro standartizēto pieeju.

4. Riska darījumu efektīvo skaitu (N) aprēķina šādi:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kur EAD_i ir riska darījuma vērtība saistībā ar portfeļa i riska darījumu.

Vairākus riska darījumus ar vienu parādnieku konsolidē un uzskata par vienu riska darījumu.

5. Riska darījumu svērtos vidējos *LGD* aprēķina šādi:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

kur LGD_i ir vidējie *LGD* saistībā ar visiem riska darījumiem ar i parādnieku.

Ja nopirkto debitoru parādu kredītrisku un atgūstamās vērtības samazinājuma risku vērtspapīrošanā pārvalda apvienoti, *LGD* ievaddati kredītriskam atbilst *LGD* svērtajam vidējam rādītājam, bet atgūstamās vērtības samazinājuma riskam – 100 % *LGD*. Riska pakāpes ir atsevišķās *IRB* pieejas kapitāla prasības attiecīgi kredītriskam un atgūstamās vērtības samazinājuma riskam. Šajā nolūkā vienu vienotu rezerves fondu vai virsnodrošināšanu, kas ir pieejami, lai segtu zaudējumus no kredītriska vai atgūstamās vērtības samazinājuma riska, var uzskatīt par norādi, ka šos riskus pārvalda apvienoti.

6. Ja portfeļa lielākā pamatā esošo riska darījumu daļa (C_1) nepārsniedz 3 %, iestādes var izmantot šādu vienkāršotu metodi, lai aprēķinātu N un riska darījumu svērto vidējo *LGD*:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0,50$$

kur:

C_m ir portfeļa daļa, kas atbilst lielāko m riska darījumu summai; un

m nosaka iestāde.

Ja ir pieejama tikai C_1 un šī summa nepārsniedz 0,03, tad iestāde var noteikt *LGD* kā 0,50 un N kā $1/C_1$.

7. Ja pozīcija ir balstīta uz jauktu portfeli un iestāde spēj saskaņā ar 258. panta 1. punkta a) apakšpunktu aprēķināt K_{IRB} vismaz 95 % no pamatā esošo riska darījumu vērtībām, kapitāla prasību pamatā esošo riska darījumu portfelim tā aprēķina šādi:

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

kur:

d ir riska darījumu vērtības daļa tiem pamatā esošajiem riska darījumiem, kuriem iestāde var aprēķināt K_{IRB} , attiecībā pret riska darījumu vērtību visiem pamatā esošajiem riska darījumiem.

8. Ja iestādei ir vērtspapīrošanas pozīcija atvasināta instrumenta veidā, lai ierobežotu tirgus riskus, tostarp procentu likmju vai valūtas riskus, iestāde minētajam atvasinātajam instrumentam var piešķirt izsecināto riska pakāpi, kas ir vienāda ar atsaucē pozīcijas riska pakāpi, kuru aprēķina saskaņā ar šo pantu.

Piemērojot pirmo daļu, atsaucē pozīcija ir pozīcija, kas visos aspektos ir līdzvērtīga atvasinātajam instrumentam, vai ja šādas līdzvērtīgas pozīcijas nav, pozīcija, kas ir tieši pakārtota atvasinātajam instrumentam.

260. pants

Pieeja VPS vērtspapīrošanai saskaņā ar SEC-IRBA

Saskaņā ar SEC-IRBA riska pakāpi VPS vērtspapīrošanas pozīcijai aprēķina saskaņā ar 259. pantu, ņemot vērā šādas izmaiņas:

riska pakāpes minimālā robežvērtība augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcijām = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

261. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana saskaņā ar standartizēto pieeju (SEC-SA)

1. Saskaņā ar SEC-SA riska darījumu riska svērto vērtību vērtspapīrošanas pozīcijai aprēķina, pozīcijas riska darījuma vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 248. pantu, reizinot ar piemērojamo riska pakāpi, kura noteikta šādi, visos gadījumos ievērojot 15 % minimālo robežvērtību:

$$\begin{aligned}
 RW &= 1\,250\% && \text{ja } D \leq K_A \\
 RW &= 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} && \text{ja } A \geq K_A \\
 RW &= \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] && \text{ja } A < K_A < D
 \end{aligned}$$

kur:

D ir atsaistes punkts, kas noteikts saskaņā ar 256. pantu;

A ir piesaistes punkts, kas noteikts saskaņā ar 256. pantu.

K_A ir parametrs, kuru aprēķina saskaņā ar 2. punktu,

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

kur:

$$a = - (1/(p \cdot K_A));$$

$$u = D - K_A;$$

$$l = \max (A - K_A; 0);$$

p = 1 vērtspāpīrošanas riska darījums, kas nav atkārtotas vērtspāpīrošanas riska darījums.

2. Piemērojot 1. punktu, K_A aprēķina šādi:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0,5$$

kur:

K_{SA} ir pamatā esošā portfeļa kapitāla prasība, kā noteikts 255. pantā;

W ir attiecība starp:

- a) nominālvērtības summu pamatā esošajiem riska darījumiem, kuru saistības netiek pildītas; un
- b) visu pamatā esošo riska darījumu nominālvērtības summu.

Šajā nolūkā riska darījums, kura saistības netiek pildītas, ir pamatā esošs riska darījums, kas atbilst kādam no šādiem nosacījumiem: i) kura termiņš nokavēts par 90 vai vairāk dienām; ii) kurš atrodas bankrota vai maksātnespējas procesā; iii) kurš atrodas piespiedu atsavināšanas vai līdzīgā procesā vai iv) kura saistības netiek pildītas saskaņā ar vērtspāpīrošanas dokumentāciju.

Ja iestādei nav zināms kavējumu statuss 5 % vai mazāk pamatā esošo riska darījumu portfeli, iestāde var izmantot SEC-SA ar šādu pielāgojumu, aprēķinot K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Apakšportfelis 1 ja W zināms}}}{EAD_{\text{Kopējais}}} \times K_A^{\text{Apakšportfelis 1 ja W zināms}} \right) + \frac{EAD_{\text{Apakšportfelis 2 ja W nezināms}}}{EAD_{\text{Kopējais}}}$$

Ja iestādei nav zināms kavējumu statuss vairāk nekā 5 % no portfeļa pamatā esošajiem riska darījumiem, vērtspāpīrošanas pozīcijas riska pakāpe ir 1 250 %.

3. Ja iestādei ir vērtspāpīrošanas pozīcija atvasināta instrumenta veidā, lai ierobežotu tirgus riskus, tostarp procentu likmju vai valūtas riskus, iestāde minētajam atvasinātajam instrumentam var piešķirt izsecināto riska pakāpi, kas ir vienāda ar atsaucē pozīcijas riska pakāpi, kuru aprēķina saskaņā ar šo pantu.

Piemērojot šo punktu, atsaucē pozīcija ir pozīcija, kas visos aspektos ir līdzvērtīga atvasinātajam instrumentam, vai, ja šādas līdzvērtīgas pozīcijas nav, pozīcija, kas ir tieši pakārtota atvasinātajam instrumentam.

262. pants

Pieeja VPS vērtspapīrošanai saskaņā ar SEC-SA

Saskaņā ar SEC-SA riska pakāpi VPS vērtspapīrošanas pozīcijai aprēķina saskaņā ar 261. pantu, ņemot vērā šādas izmaiņas:

riska pakāpes minimālā robežvērtība augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcijām = 10 %

$p = 0,5$

263. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana saskaņā ar pieeju, kas balstīta uz ārējiem reitingiem (SEC-ERBA)

1. Saskaņā ar SEC-ERBA riska darījumu riska svērto vērtību vērtspapīrošanas pozīcijai aprēķina, pozīcijas riska darījuma vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 248. pantu, reizinot ar piemērojamo riska pakāpi saskaņā ar šo pantu.

2. Riska darījumiem ar īstermiņa kredītvērtējumiem vai ja uz īstermiņa kredītvērtējumu balstīto reitingu var izsecināt saskaņā ar 7. punktu, piemēro šādas riska pakāpes:

1. tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	1	2	3	Visi pārējie reitingi
Riska pakāpe	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. Riska darījumiem ar ilgtermiņa kredītvērtējumiem vai ja uz ilgtermiņa kredītvērtējumu balstīto reitingu var izsecināt saskaņā ar šā panta 7. punktu, piemēro 2. tabulā noteiktās riska pakāpes, kas attiecīgi koriģētas, ievērojot laidiena termiņu (M_T) saskaņā ar 257. pantu un šā panta 4. punktu un laidiena apmēru laidieniem, kas nav augstākas prioritātes, saskaņā ar šā panta 5. punktu:

2. tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	Augstākas prioritātes laidiens		(Plāns) laidiens, kas nav augstākas prioritātes	
	Laidiena termiņš (M_T)		Laidiena termiņš (M_T)	
	1 gads	5 gadi	1 gads	5 gadi
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %

Kreditkvalitātes pakāpe	Augstākas prioritātes laidieni		(Plāns) laidieni, kas nav augstākas prioritātes	
	Laidiena termiņš (M _T)		Laidiena termiņš (M _T)	
	1 gads	5 gadi	1 gads	5 gadi
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Visas pārējās	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. Lai noteiktu riska pakāpi laidieniem, kuru termiņš ir no viena gada līdz pieciem gadiem, iestādes izmanto lineāro interpolāciju starp riska pakāpēm, kas piemērojamas attiecīgi viena gada un piecu gadu termiņam saskaņā ar 2. tabulu.

5. Lai ņemtu vērā laidiena apmēru, riska pakāpi laidieniem, kas nav augstākas prioritātes, iestādes aprēķina šādi:

$$RW = [RW \text{ pēc korekcijas, ievērojot termiņu, saskaņā ar 4. punktu}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

kur:

T = laidiena apmērs, ko izsaka kā D – A,

kur:

D ir atsaistes punkts, kas noteikts saskaņā ar 256. pantu;

A ir piesaistes punkts, kas noteikts saskaņā ar 256. pantu.

6. Laidieniem, kas nav augstākas prioritātes, riska pakāpēm, kuras izriet no 3., 4. un 5. punkta, piemēro 15 % minimālo robežvērtību. Turklāt aprēķinātā riska pakāpe nav zemāka par riska pakāpi, kas atbilst hipotētiskam augstākas prioritātes laidienam tajā pašā vērtspapīrošanā ar tādu pašu kredītvērtējumu un termiņu.

7. Lai izmantotu izsecinātos reitingus, iestādes pozīcijai bez reitinga piešķir tādu izsecināto reitingu, kas ir vienāds ar kredītvērtējumu atsaucē pozīcijai ar reitingu, kura atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- atsaucē pozīcija visos aspektos ir līdzvērtīga vērtspapīrošanas pozīcijai bez reitinga, vai, ja nav līdzvērtīgas reitinga pozīcijas, atsaucē pozīcija ir tieši pakārtota pozīcijai bez reitinga;
- atsaucē pozīcijai nav tāda veida trešo personu garantiju vai citu kredītkvalitātes uzlabojumu, kas nav pieejami pozīcijai bez reitinga;
- atsaucē pozīcijas termiņš ir vienāds ar vai ilgāks par attiecīgās pozīcijas bez reitinga termiņu;
- visus izsecinātos reitingus pastāvīgi atjaunina, lai atspoguļotu jebkādas izmaiņas atsaucē pozīcijas kredītvērtējumā.

8. Ja iestādei ir vērtspapīrošanas pozīcija atvasināta instrumenta veidā, lai ierobežotu tirgus risku, tostarp procentu likmju vai valūtas risku, iestāde minētajam atvasinātajam instrumentam var piešķirt izsecināto riska pakāpi, kas ir vienāda ar atsaucē pozīcijas riska pakāpi, kuru aprēķina saskaņā ar šo pantu.

Piemērojot pirmo daļu, atsaucē pozīcija ir pozīcija, kas visos aspektos ir līdzvērtīga atvasinātajam instrumentam, vai, ja šādas līdzvērtīgas pozīcijas nav, pozīcija, kas ir tieši pakārtota atvasinātajam instrumentam.

264. pants

Pieeja VPS vērtspapīrošanai saskaņā ar SEC-ERBA

1. Saskaņā ar SEC-ERBA riska pakāpi VPS vērtspapīrošanas pozīcijai aprēķina saskaņā ar 263. pantu, ņemot vērā šajā pantā noteiktās izmaiņas.

2. Riska darījumiem ar īstermiņa kredītnovērtējumiem vai ja uz īstermiņa kredītnovērtējumu balstīto reitingu var izsecināt saskaņā ar 263. panta 7. punktu, piemēro šādas riska pakāpes:

3. tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	1	2	3	Visi pārējie reitingi
Riska pakāpe	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. Riska darījumiem ar ilgtermiņa kredītnovērtējumiem vai ja uz ilgtermiņa kredītnovērtējumu balstīto reitingu var izsecināt saskaņā ar 263. panta 7. punktu, riska pakāpes nosaka saskaņā ar 4. tabulu, tās koriģējot atbilstīgi laidiena termiņam (M_T) saskaņā ar 257. pantu un 263. panta 4. punktu un laidiena apmēram laidieniem, kas nav augstākas prioritātes, saskaņā ar 263. panta 5. punktu:

4. tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	Augstākas prioritātes laidiens		(Plāns) laidiens, kas nav augstākas prioritātes	
	Laidiena termiņš (M_T)		Laidiena termiņš (M_T)	
	1 gads	5 gadi	1 gads	5 gadi
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Visas pārējās	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

265. pants

Iekšējā novērtējuma pieejas darbības joma un operacionālās prasības

1. Iestādes var aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības ABKV programmu vai ABKV darījumu pozīcijām bez reitinga atbilstīgi iekšējā novērtējuma pieejai saskaņā ar 266. pantu, ja ir izpildīti šā panta 2. punktā izklāstītie nosacījumi.

Ja iestāde ir saņēmusi atļauju piemērot iekšējā novērtējuma pieeju saskaņā ar šā panta 2. punktu un konkrēta pozīcija ABKV programmā vai ABKV darījumā ietilpst šādas atļaujas piemērošanas jomā, iestāde piemēro minēto pieeju, lai aprēķinātu minētās pozīcijas riska darījumu riska svērto vērtību.

2. Kompetentās iestādes piešķir iestādēm atļauju piemērot iekšējā novērtējuma pieeju skaidri noteiktā piemērošanas jomā, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) visas ABKV programmā emitēto komerciālo vērtspapīru pozīcijas ir pozīcijas ar reitingu;
- b) pozīcijas kredītkvalitātes iekšējais novērtējums atspoguļo vienas vai vairāku ĀKNI publiski pieejamu novērtēšanas metodoloģiju tāda paša veida vērtspapīrošanas pozīciju, ko atbalsta vērtspapīrotā veida pamatā esošo riska darījumi, reitingu noteikšanai;
- c) ABKV programmā emitētais komerciālais vērtspapīrs ir emitēts galvenokārt trešo personu ieguldītājiem;
- d) iestādes iekšējās novērtēšanas process ir vismaz tikpat konservatīvs kā to ĀKNI publiski pieejamie novērtējumi, kuras ir sniegušas ārējo reitingu ABKV programmā emitētajiem komerciālajiem vērtspapīriem, jo īpaši attiecībā uz stresa faktoriem un citiem attiecīgiem kvantitatīviem elementiem;
- e) iestādes iekšējā novērtējuma metodoloģijā ņem vērā to ĀKNI visas attiecīgās publiski pieejamās novērtēšanas metodoloģijas, kuras sniedz reitingu ABKV programmas komerciālajiem vērtspapīriem, un paredz reitinga pakāpes atbilstīgi ĀKNI kredītnovērtējumiem. Iestāde savā iekšējā uzskaitē dokumentē paskaidrojumu, kurā aprakstīts, kā ir izpildītas šā punkta prasības, un regulāri atjaunina šo paskaidrojumu;
- f) iestāde iekšējās riska pārvaldības nolūkā izmanto iekšējā novērtējuma metodoloģiju, tostarp lēmumu pieņemšanā, informācijas vadībā un iekšējā kapitāla sadales procesos;
- g) iekšējie vai ārējie revidenti, ĀKNI vai iestādes iekšējā kredītzraudzības vai riska pārvaldības struktūrvienība regulāri pārskata iekšējā novērtējuma procesu un iestādes ABKV programmas vai ABKV darījuma riska darījumu kredītkvalitātes iekšējo novērtējumu kvalitāti;
- h) iestāde seko savu iekšējo reitingu sniegtajiem rezultātiem laika gaitā, lai novērtētu savas iekšējā novērtējuma metodoloģijas darbības rezultātus, un nepieciešamības gadījumā veic šīs metodoloģijas korekcijas, ja riska darījumu rezultāti regulāri atšķiras no iekšējo reitingu paredzētajiem;
- i) ABKV programmā ir iekļauti sākotnējās izvietojuma un pasīvu pārvaldības standarti programmas administratoram paredzētu pamatnostādņu veidā vismaz par:
 - i) aktīvu atbilstības kritērijiem saskaņā ar j) apakšpunktu;
 - ii) to riska darījumu veidiem un naudas vērtību, kas izriet no likviditātes līgumiem un kredītkvalitātes uzlabojumiem;
 - iii) zaudējumu sadali starp ABKV programmas vai ABKV darījuma vērtspapīrošanas pozīcijām;
 - iv) aktīvu juridisko un ekonomisko nodalīšanu no struktūras, kas šos aktīvus pārdod;
- j) aktīvu atbilstības kritēriji ABKV programmā vismaz:
 - i) nepieļauj iespēju iegādāties aktīvus, kuriem ir būtisks kavējums vai kuriem netiek pildītas saistības;
 - ii) ierobežo pārmērīgu koncentrēšanos uz vienu parādnieku vai ģeogrāfisko apgabalu; un
 - iii) ierobežo iegādājamo aktīvu termiņu;
- k) pārdevēja kredītriska un komercdarbības profila analīzi veic, ietverot vismaz novērtējumu par pārdevēja:
 - i) iepriekšējiem un paredzamajiem turpmākajiem finanšu rezultātiem;

- ii) esošo stāvokli tirgū un paredzamo turpmāko konkurētspēju;
 - iii) sviru, naudas plūsmu, procentu segumu un parāda reitingu; un
 - iv) sākotnējās izvietojanas standartiem, apkalpošanas spēju un iekasēšanas procesiem;
- l) ABKV programmai ir iekasēšanas politikas un procesi, kuros ņemta vērā parādus apkalpojošās sabiedrības darbības spēja un kredītkvalitāte, un tā ietver iezīmes, kas mazina pārdevēja un parādus apkalpojošās sabiedrības ar darbību saistītos riskus. Piemērojot šo apakšpunktu, ar darbību saistītos riskus var mazināt, izmantojot iedarbinātājmehānismus, kuru pamatā ir pārdevēja vai parādus apkalpojošās sabiedrības pašreizējā kredītkvalitāte, lai novērstu līdzekļu sajaukšanos pārdevēja vai parādus apkalpojošās sabiedrības saistību neizpildes gadījumā;
 - m) apkopoto zaudējumu aplēsē par aktīvu portfeli, kuru var iegādāties ABKV programmā, ņem vērā visus iespējamus riska avotus, piemēram, kredītrisku un atgūstamās vērtības samazinājuma risku;
 - n) ja pārdevēja nodrošināto kredītkvalitātes uzlabojumu apjoms ir noteikts, pamatojoties tikai uz kredītzaudējumiem, un atgūstamās vērtības samazinājuma risks attiecīgajam aktīvu portfelim ir būtisks, ABKV programma ietver atsevišķu rezervi atgūstamās vērtības samazinājuma riskam;
 - o) nepieciešamo uzlabojumu līmeni ABKV programmā aprēķina, ņemot vērā vēsturisko informāciju par vairākiem gadiem, tostarp zaudējumus, kavējumus, atgūstamās vērtības samazinājumus un debitoru parādu apgrozības ātrumu;
 - p) ABKV programmā iekļauj strukturālus mehānismus riska darījumu iegādei, lai mazinātu pamatā esošā portfeļa iespējamo kredītkvalitātes pasliktināšanos. Šādi mehānismi var ietvert izbeigšanas iedarbinātājmehānismus, kas noteikti konkrētam riska darījumu portfelim;
 - q) iestāde izvērtē pamatā esošā aktīvu portfeļa īpašības, piemēram, vidējo svērtu kredītvērtējumu, un nosaka koncentrēšanos uz atsevišķu parādnieku vai ģeogrāfisko apgabalu un aktīvu portfeļa granularitāti.
3. Ja iestādes iekšējie revidenti, kredītzraudzības vai riska pārvaldības struktūrvienības veic pārskatīšanu, kas paredzēta 2. punkta g) apakšpunktā, tad šīm struktūrvienībām ir jābūt neatkarīgām no iestādes iekšējām struktūrvienībām, kas nodarbojas ar ABKV programmas darbību un attiecībām ar klientiem.
4. Iestādes, kuras ir saņēmušas atļauju piemērot iekšējā novērtējuma pieeju, neatgriežas pie citu metožu izmantošanas attiecībā uz pozīcijām, kas ietilpst iekšējā novērtējuma pieejas piemērošanas jomā, izņemot gadījumus, kad ir izpildīti abi turpmāk minētie nosacījumi:
- a) iestāde ir pietiekami pierādījusi kompetentajai iestādei, ka iestādei ir pamatots iemesls to darīt;
 - b) iestāde ir saņēmusi kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju.

266. pants

Riska darījumu riska svērtu vērtību aprēķināšana saskaņā ar iekšējā novērtējuma pieeju

1. Saskaņā ar iekšējā novērtējuma pieeju iestāde pozīcijai bez reitinga ABKV programmā vai ABKV darījumā piešķir vienu no reitingu kategorijām, kas noteiktas 265. panta 2. punkta e) apakšpunktā, pamatojoties uz tās iekšējo novērtējumu. Pozīcijai tiek piešķirts atvasināts reitings, kas ir vienāds ar kredītnovērtējumu, kurš atbilst minētā reitinga kategorijai, kā noteikts 265. panta 2. punkta e) apakšpunktā.
2. Saskaņā ar 1. punktu atvasinātais reitings atbilst vismaz ieguldījumu kategorijai vai ir augstāks laikā, kad tas pirmoreiz tika piešķirts, un riska darījumu riska svērtu vērtību aprēķināšanas vajadzībām saskaņā ar attiecīgi 263. pantu vai 264. pantu ir pielīdzināms atbilstīgam kredītnovērtējumam, ko sniegusi ĀKNI.

4. apakšiedaļa

Vērtspapīrošanas pozīciju maksimālās robežvērtības

267. pants

Maksimālā riska pakāpe augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcijām – “caurskatīšanas” pieeja

1. Iestāde, kura visu laiku pārzina pamatā esošo riska darījumu sastāvu, augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcijai var piešķirt maksimālo riska pakāpi, kas ir vienāda ar riska darījumu svērtu vidējo riska pakāpi, kura būtu piemērojama pamatā esošajiem riska darījumiem, ja tie nebūtu vērtspapīroti.

2. Pamatā esošo riska darījumu portfeļu gadījumā, ja iestāde izmanto tikai standartizēto pieeju vai *IRB* pieeju, augstākas prioritātes vērtspāpīrošanas pozīcijas maksimālā riska pakāpe ir vienāda ar riska darījumu svērto vidējo riska pakāpi, kas tiktu piemērota pamatā esošajiem riska darījumiem saskaņā ar attiecīgi 2. vai 3. nodaļu tā, it kā tie nebūtu vērtspāpīroti.

Jauktu portfeļu gadījumā maksimālo riska pakāpi aprēķina šādi:

a) ja iestāde piemēro *SEC-IRBA*, pamatā esošā portfeļa standartizētās pieejas daļai un *IRB* pieejas daļai katrai piešķir attiecīgi atbilstīgās standartizētās pieejas riska pakāpi un *IRB* pieejas riska pakāpi;

b) ja iestāde piemēro *SEC-SA* vai *SEC-ERBA*, maksimālā riska pakāpe augstākas prioritātes vērtspāpīrošanas pozīcijām ir vienāda ar pamatā esošo riska darījumu svērto vidējo riska pakāpi saskaņā ar standartizēto pieeju.

3. Piemērojot šo pantu, riska pakāpē, kas būtu piemērojama atbilstīgi *IRB* pieejai saskaņā ar 3. nodaļu, ietver attiecību starp:

a) paredzamajiem zaudējumiem, kas reizināti ar 12,5; un

b) riska darījuma vērtību pamatā esošajiem riska darījumiem.

4. Ja maksimālā riska pakāpe, kas aprēķināta saskaņā ar 1. punktu, atbilst zemākai riska pakāpei nekā riska pakāpju minimālās robežvērtības, kuras noteiktas attiecīgi 259. līdz 264. pantā, tā vietā izmanto pirmo no iepriekšminētajām.

268. pants

Maksimālās kapitāla prasības

1. Iniciatoriestāde, sponsoriestāde vai cita iestāde, kas izmanto *SEC-IRBA*, vai iniciatoriestāde vai sponsoriestāde, kas izmanto *SEC-SA* vai *SEC-ERBA*, tās turētai vērtspāpīrošanas pozīcijai var piemērot maksimālo kapitāla prasību, kas ir vienāda ar kapitāla prasībām, ko aprēķinātu saskaņā ar 2. vai 3. nodaļu attiecībā uz pamatā esošajiem riska darījumiem tā, it kā tie nebūtu vērtspāpīroti. Piemērojot šo pantu, *IRB* pieejas kapitāla prasība ietver paredzamo zaudējumu summu saistībā ar šiem riska darījumiem, ko aprēķina saskaņā ar 3. nodaļu, un neparedzēto zaudējumu summu, reizinātu ar koeficientu 1,06.

2. Jauktu portfeļu gadījumā maksimālo kapitāla prasību nosaka, aprēķinot pamatā esošo riska darījumu *IRB* pieejas un standartizētās pieejas daļu kapitāla prasību riska darījumu svērto vidējo lielumu saskaņā ar 1. punktu.

3. Maksimālā kapitāla prasība tiek iegūta, summu, kas aprēķināta saskaņā ar 1. vai 2. punktu, reizinot ar attiecīgajos laidienos iestādes turētās līdzdalības lielāko proporciju (*V*), ko izsaka kā procentuālu attiecību un aprēķina šādi:

a) iestādei, kurai ir viena vai vairākas vērtspāpīrošanas pozīcijas vienā laidienā, *V* ir vienāds ar minētajā laidienā iestādes turēto vērtspāpīrošanas pozīciju nominālvērtības attiecību pret laidiena nominālvērtību;

b) iestādei, kurai ir vērtspāpīrošanas pozīcijas dažādos laidienos, *V* ir vienāds ar līdzdalības maksimālo proporciju visos laidienos. Šajā nolūkā līdzdalības proporciju katram no dažādajiem laidieniem aprēķina, kā noteikts a) apakšpunktā.

4. Aprēķinot maksimālo kapitāla prasību vērtspāpīrošanas pozīcijai saskaņā ar šo pantu, visu peļņu no pārdošanas un kredītkvalitāti uzlabojošos procentu komponentus, kas izriet no vērtspāpīrošanas darījuma, atskaita no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu.

5. apakšiedaļa

Vispārīgi noteikumi

269. pants

Atkārtota vērtspāpīrošana

1. Atkārtotas vērtspāpīrošanas pozīcijai iestādes piemēro *SEC-SA* saskaņā ar 261. pantu ar šādām izmaiņām:

a) $W = 0$ jebkuram riska darījumam ar vērtspāpīrošanas laidieniem pamatā esošo riska darījumu portfeli;

- b) $p = 1,5$;
- c) izrietošajai riska pakāpei piemēro minimālo robežvērtību 100 % apmērā.
2. K_{SA} pamatā esošajiem vērtspapīrošanas riska darījumiem aprēķina saskaņā ar 2. apakšiedaļu.
3. Atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijām nepiemēro maksimālās kapitāla prasības, kas noteiktas 4. apakšiedaļā.
4. Ja pamatā esošo riska darījumu portfeli ir vērtspapīrošanas laidieni apvienojumā ar citu veidu aktīviem, parametru K_A nosaka kā atsevišķi par katru riska darījumu apakškomplektu aprēķināto K_A vidējo, kas svērts ar nominālvērtību.

270. pants

Augstākas prioritātes pozīcijas MVU vērtspapīrošanā

Iniciatoriestāde attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīciju var aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības attiecīgi saskaņā ar 260., 262. vai 264. pantu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) vērtspapīrošana atbilst Regulas (ES) 2017/2402 4. nodaļā izklāstītajām VPS vērtspapīrošanas prasībām, kas attiecīgi piemērojamas, izņemot minētās regulas 20. panta 1. līdz 6. punktu;
- b) pozīcija ir uzskatāma par augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīciju;
- c) vērtspapīrošana ir balstīta uz portfeli, ko veido riska darījumi ar uzņēmumiem, ar noteikumu, ka vismaz 70 % no tiem portfeļa atlikuma izteiksmē brīdī, kad vērtspapīrošanas darījums tiek emitēts vai – atjaunojamu vērtspapīrošanas darījumu gadījumā – kad riska darījums tiek pievienots vērtspapīrošanai, ir uzskatāmi par MVU 501. panta nozīmē;
- d) kredītrisks saistībā ar pozīcijām, kuras iniciatoriestāde nepatur, tiek pārvests, izmantojot garantiju vai atbalsta garantiju, kas atbilst prasībām attiecībā uz nefondēto kredītaizsardzību, kā izklāstīts 4. nodaļā par standartizēto pieeju kredītriskam;
- e) trešā persona, kurai ir pārvests kredītrisks, ir viens vai vairāki šādi subjekti:
- i) dalībvalsts centrālā valdība vai centrālā banka, daudzpusēja attīstības banka, starptautiska organizācija vai veicinātājsabiedrība, ja riska darījumi ar galvotāju vai atbalsta galvotāju saskaņā ar 2. nodaļu atbilst 0 % riska pakāpei;
- ii) institucionālais ieguldītājs, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 12. punktā, ar noteikumu, ka garantija vai atbalsta garantija ir pilnībā nodrošināta ar naudas noguldījumu iniciatoriestādē.

270.a pants

Papildu riska pakāpe

- 1) Ja iestāde kādā būtiskā aspektā nolaidības vai bezdarbības dēļ neatbilst Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļas prasībām, kompetentās iestādes piemēro samērīgu papildu riska pakāpi ne mazāk kā 250 % apmērā no riska pakāpes (maksimālā vērtība – 1 250 %), ko piemēro attiecīgajām vērtspapīrošanas pozīcijām saskaņā ar attiecīgi 247. panta 6. punktu vai šīs regulas 337. panta 3. punktu. Papildu riska pakāpi pakāpeniski palielina ar katru nākamo reizi, kad ir pārkāpti uzticamības pārbaudes un riska pārvaldības noteikumi. Kompetentās iestādes ņem vērā Regulas (ES) 2017/2402 6. panta 5. punktā minētos atbrīvojumus attiecībā uz atsevišķiem vērtspapīrošanas darījumiem, samazinot riska pakāpi, ko tās pretējā gadījumā saskaņā ar šo pantu piemērotu tādai vērtspapīrošanai, uz kuru attiecas Regulas (ES) 2017/2402 6. panta 5. punkts.
2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai veicinātu uzraudzības prakses konverģenci saistībā ar 1. punkta īstenošanu, tostarp pasākumus, kas veicami uzticamības pārbaudes un riska pārvaldības pienākumu pārkāpuma gadījumā. EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

4. Iedaļa

Ārējie kredītnovērtējumi

270.b pants

ĀKNI veiktu kredītnovērtējumu izmantošana

Iestādes var izmantot kredītnovērtējumus, lai noteiktu vērtspapīrošanas pozīcijas riska pakāpi saskaņā ar šo nodaļu, vienīgi tad, ja kredītnovērtējumu ir izdevusi vai to ir apstiprinājusi ĀKNI saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1060/2009.

270.c pants

Prasības ĀKNI kredītnovērtējumiem

Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar 3. iedaļu, iestādes var izmantot ĀKNI kredītnovērtējumu vienīgi tad, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) nav nesakritības starp kredītnovērtējumā atspoguļotajiem maksājumu veidiem un tiem maksājumu veidiem, uz kuriem kredītiestādei ir tiesības saskaņā ar līgumu, kas ir pamatā attiecīgajai vērtspapīrošanas pozīcijai;
- b) ĀKNI publicē kredītnovērtējumus un informāciju par zaudējumu un naudas plūsmas analīzi, reitingu jutīgumu pret izmaiņām pamatā esošo reitingu pieņēmumos, tostarp par pamatā esošo riska darījumu rezultātiem, un procedūras, metodoloģijas, pieņēmumus un galvenos elementus, kas ir kredītnovērtējumu pamatā, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1060/2009. Piemērojot šo punktu, informāciju uzskata par publiski pieejamu, ja tā ir publicēta pieklūstamā formātā. Informācija, kas pieejama tikai ierobežotam skaitam sabiedrību, nav uzskatāma par publiski pieejamu;
- c) kredītnovērtējumi tiek iekļauti ĀKNI pārejas matricā;
- d) kredītnovērtējumi nav balstīti vai daļēji balstīti uz nefondēto atbalstu, kuru sniedz pati iestāde. Ja pozīcija ir balstīta vai daļēji balstīta uz nefondēto atbalstu, iestādei, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības šai pozīcijai saskaņā ar 3. iedaļu, šī pozīcija ir jāņem vērā tā, it kā tā būtu bez reitinga;
- e) ĀKNI ir apņēmusies publicēt paskaidrojumus, kā pamatā esošo riska darījumu gūtie rezultāti ietekmē kredītnovērtējumu.

270.d pants

Kredītnovērtējumu izmantošana

1. Iestāde var nolemt norīkot vienu vai vairākas ĀKNI, kuru kredītnovērtējumus izmanto tās riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanā saskaņā ar šo nodaļu ("norīkota ĀKNI").
2. Iestāde kredītnovērtējumus attiecībā uz savām vērtspapīrošanas pozīcijām izmanto konsekventi un neselektīvi un šajā nolūkā pilda šādas prasības:
 - a) iestāde neizmanto vienas ĀKNI kredītnovērtējumus pozīcijām dažos laidienos un citas ĀKNI kredītnovērtējumus savām pozīcijām citos laidienos tajā pašā vērtspapīrošanā, neatkarīgi no tā, vai reitingu tai piešķīrusi pirmā ĀKNI;
 - b) ja pozīcijai ir divu norīkotu ĀKNI kredītnovērtējumi, iestāde izmanto mazāk labvēlīgo kredītnovērtējumu;
 - c) ja pozīcijai ir trīs vai vairāku norīkotu ĀKNI kredītnovērtējumi, izmanto divus labvēlīgākos kredītnovērtējumus. Ja abi labvēlīgākie novērtējumi ir atšķirīgi, izmanto mazāk labvēlīgo no tiem;
 - d) iestāde mērķtiecīgi nepieprasa nelabvēlīgāku reitingu atsaukšanu.

3. Ja vērtspapīrošanas pamatā esošajiem riska darījumiem ir pilnīga vai daļēja atbilstīga kredītaizsardzība saskaņā ar 4. nodaļu un šī aizsardzība ir atspoguļota norīkotas ĀKNI veiktā vērtspapīrošanas pozīcijas kredītvērtējumā, iestāde izmanto ar šo kredītvērtējumu saistīto riska pakāpi. Ja šajā punktā minētā kredītaizsardzība nav atbilstīga saskaņā ar 4. nodaļu, kredītvērtējumu neatzīst un vērtspapīrošanas pozīciju uzskata par pozīciju bez reitinga.

4. Ja vērtspapīrošanas pozīcijai ir atbilstīga kredītaizsardzība saskaņā ar 4. nodaļu un šī aizsardzība ir atspoguļota norīkotas ĀKNI veiktā kredītvērtējumā, iestāde uzskata šo vērtspapīrošanas pozīciju par tādu, it kā tā būtu bez reitinga, un riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar 4. nodaļu.

270.e pants

Vērtspapīrošanas attiecināšana

EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai šajā nodaļā noteiktās kredītkvalitātes pakāpes objektīvi un konsekventi attiecinātu uz visu ĀKNI attiecīgajiem kredītvērtējumiem. Piemērojot šo pantu, EBI jo īpaši:

- a) diferencē katrā novērtējumā izteiktos riska relatīvos līmeņus;
- b) ņem vērā kvantitatīvos faktoros, piemēram, saistību neizpildes vai zaudējumu līmeni, un katras ĀKNI kredītvērtējumu vēsturiskos rezultātus dažādās aktīvu kategorijās;
- c) ņem vērā kvalitatīvos faktoros, piemēram, ĀKNI novērtēto darījumu diapazonu, tās metodiku un tās kredītvērtējumu nozīmi, it īpaši to, vai šādos novērtējumos tiek ņemti vērā paredzjamie zaudējumi vai "pirmie euro zaudējumi", kā arī procentu savlaicīga samaksa vai procentu galīga samaksa;
- d) cenšas nodrošināt, lai vērtspapīrošanas pozīcijām, kurām, pamatojoties uz ĀKNI kredītvērtējumiem, ir piemērojama viena un tā pati riska pakāpe, tiktu piemēroti ekvivalenti kredītriska līmeņi.

EBI līdz 2014. gada 1. jūlijam iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.;

10) regulas 337. pantu aizstāj ar šādu:

"337. pants

Pašu kapitāla prasība vērtspapīrošanas instrumentiem

1. Attiecībā uz tirdzniecības portfeli iekļautajiem instrumentiem, kas ir vērtspapīrošanas pozīcijas, iestāde neto pozīcijām, kuras aprēķinātas saskaņā ar 327. panta 1. punktu, piemēro 8 % no riska pakāpes, ko iestāde piemērotu pozīcijai savā netirdzniecības portfeli saskaņā ar II sadaļas 5. nodaļas 3. iedaļu.

2. Nosakot riska pakāpes, piemērojot 1. punktu, saistību nepildīšanas varbūtības (*PD*) un saistību nepildīšanas zaudējumu (*LGD*) aplēses var noteikt, pamatojoties uz aplēsēm, kas iegūtas no tādas iestādes iekšējā inkrementālā saistību nepildīšanas un migrācijas riska (*IRB*) modeļa, kurai piešķirta atļauja izmantot iekšējo modeli parāda instrumentu specifiskā riska noteikšanai. Minēto alternatīvu var izmantot tikai ar kompetento iestāžu atļauju, ko piešķir, ja šīs aplēses atbilst kvantitatīvajām prasībām *IRB* modelim, kas noteiktas II sadaļas 3. nodaļā.

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu EBI izdod pamatnostādnes par *PD* un *LGD* aplēšu kā ievaddatu izmantošanu, ja šo aplēšu pamatā ir *IRB* pieeja.

3. Vērtspapīrošanas pozīcijām, kam piemēro papildu riska pakāpi saskaņā ar 247. panta 6. punktu, piemēro 8 % no kopējās riska pakāpes.

4. Lai aprēķinātu specifiskā riska pašu kapitāla prasību, iestāde savas svērtās pozīcijas, kas rodas, piemērojot 1., 2. un 3. punktu, summē neatkarīgi no tā, vai tās ir garās vai īsās, izņemot vērtspapīrošanas pozīcijas, kam piemēro 338. panta 4. punktu.

5. Ja tradicionālās vērtspapīrošanas iniciatoriestāde neatbilst 244. pantā paredzētajiem būtiska riska pārvešanas nosacījumiem, iniciatoriestāde pašu kapitāla prasības aprēķinā iekļauj vērtspapīrošanas pamatā esošos riska darījumus tā, it kā šie riska darījumi nebūtu vērtspapīroti.

Ja sintētiskās vērtspapīrošanas iniciatoriestāde neatbilst 245. pantā paredzētajiem būtiska riska pārvešanas nosacījumiem, iniciatoriestāde pašu kapitāla prasību aprēķinā iekļauj vērtspapīrošanas pamatā esošos riska darījumus tā, it kā šie riska darījumi nebūtu vērtspapīroti, un kredītaizsardzības nolūkā neņem vērā sintētiskās vērtspapīrošanas ietekmi.”;

11) piekto daļu svītro, un visas atsauces uz piekto daļu lasa kā atsauces uz Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļu;

12) regulas 457. panta c) punktu aizstāj ar šādu:

“c) vērtspapīrošanas pašu kapitāla prasības, kas noteiktas 242. līdz 270.a pantā;”;

13) regulas 462. pantu aizstāj ar šādu:

“462. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.
2. Regulas 244. panta 6. punktā un 245. panta 6. punktā, un 456. līdz 460. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku, sākot ar 2013. gada 28. jūniju.
3. Regulas 244. panta 6. punktā un 245. panta 6. punktā, un 456. līdz 460. pantā minētās deleģētās pilnvaras jebkurā laikā var atsaukt Eiropas Parlaments vai Padome. Ar lēmumu par atsaukšanu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Tas stājas spēkā nākamajā dienā pēc lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas tajā noteikts. Lēmums neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar 244. panta 6. punktu un 245. panta 6. punktu, un 456. līdz 460. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome trīs mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav izvirzījuši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka neizvirzīs iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto termiņu pagarina par trim mēnešiem.”;

14) iekļauj šādu pantu:

“519.a pants

Ziņošana un pārskats

Līdz 2022. gada 1. janvārim Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par trešās daļas II sadaļas 5. nodaļas noteikumu piemērošanu, ņemot vērā tendences vērtspapīrošanas tirgos, tostarp no makroprudenciālā un ekonomiskā viedokļa. Attiecīgā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno leģislatīvā akta priekšlikumu, un ziņojumā jo īpaši izvērtē šādus elementus:

- a) ietekmi, ko uz iestāžu emisijas un ieguldījumu darbību vērtspapīrošanas tirgos Savienībā atstāj 254. pantā izklāstītā metožu hierarhija un 258. līdz 266. pantā izklāstītā riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana vērtspapīrošanas pozīcijām;
- b) ietekmi uz Savienības un dalībvalstu finanšu stabilitāti, jo īpaši izvērtējot iespējamās spekulācijas nekustamā īpašuma tirgū un lielāku savstarpējo sasaisti starp finanšu iestādēm;

- c) kādi pasākumi būtu pamatoti, lai mazinātu un novērstu vērtspapīrošanas negatīvo ietekmi uz finanšu stabilitāti, vienlaikus saglabājot tās pozitīvo ietekmi uz finansēšanu, tostarp apsverot iespēju ieviest maksimālo ierobežojumu riska darījumiem ar vērtspapīrošanu; un
- d) ietekmi uz finanšu iestāžu spēju nodrošināt ilgtspējīgu un stabilu finansējuma plūsmu uz reālo ekonomiku, īpašu uzmanību pievēršot MVU.

Ziņojumā ņem vērā arī regulatīvās norises starptautiskos forumos, jo īpaši tās, kas attiecas uz starptautiskajiem vērtspapīrošanas standartiem.”

2. pants

Pārejas noteikumi par neatmaksātām vērtspapīrošanas pozīcijām

Attiecībā uz vērtspapīrošanas darījumiem, kuros vērtspapīri ir emitēti pirms 2019. gada 1. janvāra, iestādes turpina piemērot Regulas (ES) Nr. 575/2013 trešās daļas II sadaļas 5. nodaļā un 337. pantā izklāstītos noteikumus līdz 2019. gada 31. decembrim tādā redakcijā, kas bija spēkā 2018. gada 31. decembrī.

Piemērojot šo pantu, tādu vērtspapīrošanas darījumu gadījumā, kuri neietver vērtspapīru emitēšanu, uzskata, ka atsauce uz “vērtspapīrošanas darījumiem, kuros vērtspapīri ir emitēti,” ir atsauce uz “vērtspapīrošanas darījumiem, kuros tiek radītas sākotnējās vērtspapīrošanas pozīcijas”.

3. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2019. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2017. gada 12. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS